

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06(57) 460 023
boldoghazihirek@gmail.com
www.jaszboldoghaza.hu

2021. OKTÓBER

22. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

250 FT

1956. OKTÓBER 23.

*"Mi volt 1956, barátom? Múlt, ami elmúlt?
Egy nép, amely elbullt? Hol volt, hol nem volt...
Se élő, se holt.*

Elfelejtetted a Tettei?

*Amikor a semmiből sok ember Valamit teremtett.
Sokáig nem is lehetett hallani, hogy mi volt ez a Valami.
Hogy Valami volt: s ez a szabadság..."*

*Adorján András és Kocsis L. Mibály,
Mi volt 1956, barátom?*

Polgármesteri tájékoztató

Őszköszöntő ünnepséget szerveztünk

2021. szeptember 25-én Őszköszöntő rendezvényt szerveztünk a civil szervezetekkel együttműködve, melyre több aktuális esemény ünneplése adott okot számunkra. A rendezvény egyik fő témája az elmúlt 3 évben megvalósított fejlesztések, beruházások ünnepélyes átadása volt, hiszen erre mindeddig nem kerülhetett sor, a koronavírus járvány miatt alkalmazott korlátozó intézkedések végett. Ezért úgy döntöttünk, hogy egy önkormányzati nyílt napot tartunk, ahol az érdeklődők személyesen is megnézhetik ezeket a beruházásokat, majd a Piactéren bemutatásra és átadásra kerültek Pócs János országgyűlési képviselő úr közreműködésével. Az eseményen együtt ünnepeltük az idők világnapját és a helyi polgárőr egyesület fennállásának 25. évfordulóját. Ebédre minden vendéget 1 tál babgulyással láttunk vendégül, a gyermekeknek egész nap játszószközöket biztosítottunk. Még az időjárás is nagyon kedvezően alakult, és egy szép napot tölthettünk el együtt. Minden segítőnek, szervezőnek köszönöm a munkáját!

Az alábbi projektek kerültek bemutatásra és átadásra, melyek az elmúlt 3 év eredményei településünkön:

1. Vidékfejlesztési Program keretén belül a Helyi termékértékesítést szolgáló piacok infrastrukturális fejlesztése, közétkeztetés fejlesztése című, VP6-7.2.1-7.4.1.3-17 kódszámú felhívás

"A jászboldogházi piac innovációja, és ebédlői tetőtér kialakítása eszközbeszerzéssel,,

A Projekt teljes költsége összesen (Ft):

47 786 388

Támogatás összege (Ft):

42 301 401

Önerő (Ft):

5 484 987

Új piac épület épült a Arany J. utcában.

Az eddigi kihasználatlan étkezői tetőtér beépítésre került, napelemes rendszerrel.

Konyhaipari berendezések kerültek megvásárlásra.

2. Vidékfejlesztési Program keretén belül VP6-19.2.1.-48-2-17 kódszámú Turisztikai szolgáltatások és kínálat fejlesztése című felhívás

"Szálláshelyfejlesztés a jászboldogházi kempingben,,

A Projekt teljes költsége összesen (Ft): 19 999 620

Támogatás összege (Ft):

11 999 747

Önerő (Ft):

7 999 873

2 db ikerház építése

asztalok, székek, emeletes ágyak, szekrények, ágynemű szettek, napozóágyak, sütő, páraelszívó, ponyvák a medencék fölé, ágymatracok, medence porszívó beszerzések

3. Magyar Falu Program keretében meghirdetett, A nemzeti és helyi identitástudat erősítése című, MFP-NHI/2019 kódszámú pályázat

"A jászboldogházi közösségi ház felújítása,,

A közösségi tér belső átalakítása, tető felújítása, fafödém elkészítése és hűtő-fűtő klíma telepítése, projektszintű akadálymentesítési szempontokat figyelembe véve, valamint térkövezés, a kéménybontás, külső nyílászárók cseréje valósult meg.

támogatás összege

14.996.520

100%-os támogatás, önerő nélkül

4. Magyar Falu Program keretében meghirdetett, Orvosi rendelők fejlesztése - 2020 című, MFP- HOR/2020 kódszámú pályázat

"Jászboldogházi védőnői szolgálat fejlesztése az egészségházban,,

támogatás összege:

13 631 997

100%-os támogatás, önerő nélkül

épületgépészet, villamosság, burkolás, festés, és akadálymentesítés, külső rámpával is

A projekt 2 ütemben tervezett, jelen felújítás keretében az 1. ütem munkálatai valósultak meg.

5. A Vidékfejlesztési Program keretén belül a Külterületi helyi közutak fejlesztése, önkormányzati utak kezeléséhez, állapotjavításához, karbantartásához szükséges erő- és munkagépek beszerzése című, VP6-7.2.1-7.4.1.2-16 kódszámú felhívás

"Külterületi helyi közutak fejlesztése, önkormányzati utak kezeléséhez, állapotjavításhoz, karbantartáshoz szükséges erő- és munkagépek beszerzése Jászberény- Jászboldogháza együttműködésében,,

Jászberény végezte el az útfelújítást, mely több ütemben tervezett, ez az 1. ütem volt.

Jászboldogháza traktort tudott vásárolni.

FARMTRAC traktor

Összköltsége: 1 1.684.000 Ft

Támogatás: 10.516.000 Ft

Önerő: 1.168.400 Ft

6. Magyar Falu Program keretében meghirdetett, Eszközfejlesztés belterületi közterület karbantartására című, MFP-KKE/2019 kódszámú pályázat

"Univerzális minirakodó beszerzése,,

támogatás összege 15.000.000 Ft

100%-os támogatás, önerő nélkül

Avant 755i Univerzális minirakodó került megvásárlásra.

7. Magyar Falu Program keretében meghirdetett, Orvosi eszköz című, MFP-AEE/2019 kódszámú pályázat

"Eszközbeszerzés a jászboldogházi háziorvosi és védőnői ellátás javítására,,

támogatás összege 2.999.986 Ft

100%-os támogatás, önerő nélkül

szekrények, pályázó asztalok, mérlegek, magasságmérők, vérnyomásmérő, látásvizsgáló, CRP tesztter készülék, gyermek és baba mérleg, vércukormérő, hőmérők, fonendoszkópok,

szűrőaudiométer, vizsgáló táblák, paravánok, pelenkázó asztalok, informatikai eszközök, Stefánia program

8. Új mini bölcsőde kialakítása Jászboldogháza TOP-1.4.1-19-JN1-2019-00008 kódszámú pályázat

"Új mini bölcsőde kialakítása Jászboldogháza"

Szerződött támogatás összege: 31.803.308.- Ft

Projekt tervezett befejezési dátuma: 2020. 10. 31.

Támogatás mértéke 100 %-ban

épületének/helyiségének felújítása, korszerűsítése, beleértve az épületgépészeti, épületvillamossági és épületszerkezeti fejlesztések, akadálymentes parkoló, babakocsi tároló, udvar, játszóudvar kialakítása, 4 KW-os napelem rendszer kiépítése

9. „Belterületi utak, járdák, hidak felújítása” pályázat- „A jászboldogházi Széchenyi utca felújítása”

Belügyminisztérium önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztések támogatása c. pályázat Széchenyi utca felújítása

támogatási összeg: 14.954.514 Ft

Intenzitás: 85%

önerő: 2.639.032 Ft

Jászboldogháza, 2021. 10. 14.

*Szűcs Lajos
polgármester*

Szociális célú tűzifa igénylés

Az önkormányzat „Szociális célú tüzelőanyag vásárláshoz kapcsolódó kiegészítő támogatásra” ebben az évben is nyert pályázatot. Ezért kérelmet lehet benyújtani szociális célú tüzelő (szén) igénylése céljából az önkormányzat hivatalába.

A kérelem benyújtásával egyidejűleg igazolni kell az egy háztartásban élők jövedelmét. Rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben, illetve települési lakásfenntartási támogatásban részesülők esetében a jövedelemigazolás csatolása nem szükséges.

A kérelmet folyamatosan lehet benyújtani.

A kérelmekről átruházott hatáskörben a Szociális és Egészségügyi Bizottság dönt majd. A szükséges nyomtatvány letölthető a www.jaszboldoghaza.hu oldalról, illetve személyesen kérhető a Polgármesteri Hivatalban.

Búcsú

„A legpokolibb érzés eljőnni valahonnan, ahol ottmarad a szíved.” Borsa Brown

2013. január 1. Ezen a napon kezdtem el dolgozni Jászboldogházán mint helyettesítő jegyző, majd 2013. március 1. napjától - már a frissen megalakult Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatal jegyzőjeként - dolgoztam a településen.

Az eltelt 8 év olyan volt, mint egy házasság. Voltak jó és rossz pillanatok, voltak viták, és voltak egyetértéssel teli munkanapok. Voltak ünnepek, és voltak szomorú, rossz napok. Mindezekről függetlenül, vagy talán éppen ezek által, a kapocs egyre szorosabb lett köztem és az itt élők között. Vannak házasságok, amelyek nem a házastársak miatt, hanem a külső körülmények következtében végződnek válással. Az én házasságom Jászboldogházával így és most ér véget. Egyikünk sem tehet róla, de ettől még nem fáj kevésbé. Az élet elsodor egymástól minket.

Nagyon szépen megköszönöm mindazt a bizalmat, melyet érkezésemkor kaptam. Köszönöm az itt dolgozó kollégáim munkáját, segítségét abban, hogy a hivatal a mai napig jól működik.

Külön köszönöm a Polgármester Úr támogatását, bizalmát és a közös munkát.

Köszönöm az itt élők bizalmát, támogatását és időnként a kritikáját. Több és jobb lettem általa.

2021. október 15. napjával áthelyezéssel elhagyom a Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatalt abban a reményben, hogyha időnként eljövök Jászboldogházára, mosollyal fogadnak majd.

Öszinte szívvel kívánom, hogy Jászboldogháza töretlenül fejlődjön tovább, és az itt élők jól érezzék magukat a településen.

Remélem, jó szívvel emlékeznek majd rám, mint a Jászteleki Közös Önkormányzati Hivatal első jegyzőjére.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2021. június 21-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Tiszamenti Regionális Vízművek 2020. évi tevékenységéről szóló beszámolót.
 - Elfogadta a testület a Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer 2020. évi működéséről szóló beszámolót.
 - Döntött a testület a 2021. évi Civil Nap megszervezéséről.
 - A testület úgy határozott, hogy pályázatot kíván benyújtani a 2021. évi külterületi mezőgazdasági utak felújítása című pályázati kiírásban.
 - Zárt ülésen döntött a testület arról, hogy Jászboldogháza Községért kitüntető díjban kívánja részesíteni Sziliczsei Zoltánét és Nagy Albertet. A két díj a Civil Napon átadásra került.
- Ugyancsak zárt ülésen a testület méltatlansági ügyet tárgyal meg, és egyedi kérelmekről döntött.

Beszámoló a 2021. július 28-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a gyermekétkeztetés térítési díjainak megállapításáról szóló 10/2021.(VII.29.) sz. önkormányzati rendeletét.
- A testület döntött arról, pályázatot nyújt be szociális célú tüzelőanyag vásárláshoz kapcsolódó támogatás iránt.
- Módosította a testület az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatáról szóló rendeletét, melyre a testületben lezajlott személyi változás miatt volt szükség.
- Döntött a testület a hivatal nyári igazgatási szünetéről, valamint az augusztus 20-i rendezvény támogatásáról.
- Zárt ülésen, a lezajlott pályázati eljárást követően a testület Baranyi Bélánét nevezte ki a Jászboldogházi Mesevár Óvoda és Bölcsőde vezetőjének.

A testület zárt ülésen egyedi kérelmeket bíralt el, és méltatlansági ügyben hozott döntést.

Beszámoló a 2021. augusztus 30-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Jászboldogháza település víziközmű rendszerének 2022-2036 közötti időszakra vonatkozó gördülő fejlesztési tervét.

Beszámoló a 2021. szeptember 29-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Jászboldogházai Mesevár Óvoda és Bölcsőde 2020/2021. évi tevékenységéről szóló beszámolót, valamint a 2021/2022. évi munkatervét.
- Elfogadta a testület a Strandfürdő és Kemping 2021. évi működéséről szóló beszámolót.
- A testület megtárgyalta és elfogadta a jászboldogházai civil szervezetek által benyújtott szakmai és pénzügyi beszámolókat.
- Döntött a testület a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázathoz történő csatlakozásról.
- A Képviselő-testület határozatot hozott a „Jász látogatóközpont kialakítása Jászboldogházán a térség természeti értékeinek bemutatására, valamint turisztikai vonzerejének fejlesztése” című pályázat közbeszerzési eljárásának kiírásáról.
- A testület elfogadta az önkormányzat Helyi Esélyegyenlőségi programját.
- Rendeletet fogadott el a testület a szociális célú tüzelőanyag támogatásról.

Zárt ülésen a testület egyedi kérelmeket bíralt el.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Az Egyházközség hírei

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus élményei

Erdő Péter bíboros, prímás a világesemény értékelésekor elmondta, a kongresszus lebonyolításában nagyon sokan vettek részt. Minden résztvevő megtapasztalhatta, hogy *Isten itt működik a világban, övé a világ, és mi is az övéi vagyunk.*

Minden pusztulás és katasztrófa ellenére Isten jelenléte a világban egy szelíd erő. Ahogyan a Szentírásban, Illés próféta történetében olvashatjuk, Isten nem a szélvészben vagy a tűzben van jelen, hanem az „enyhe szellő susogásában” (vö. 1Kir 19,11–12). Ezt a szelidséget tapasztalhatták meg azok is, akik részt vettek a gyertyás eucharisztikus körmeneten. Erdő Péter bíboros arról is beszámolt, Ferenc pápa nem számított arra, hogy ilyen derűs fogadtatásban részesül. *„Hálát kell mondanunk a kongresszus sikeréért!” Imádkozunk egymásért tovább, hogy azok a gyümölcsök, melyek a kongresszushoz kapcsolódva megszülettek, tovább éljenek!”*

Zsuffa Tünde, a NEK sajtófőnöke az esemény adatait ismertette:

- A kongresszuson **83 országból** regisztráltak, többek között Tanzániából, Togóból, Sri Lankáról és Vietnámból is.
- A fővárosi szeretetvendégségen több mint **hatszáz rászoruló** adtak enni.
- A kongresszus alkalmain, szentmiséin **76 kórus** működött közre, a Statio Orbis **pápai szentmisén 2100**

tagú kórus énekelt. A közösségek szentségimádásán 40 közösség tagjaiból álló kórus végezte a zenei szolgálatot.

- A **hívek 120 papnál** gyónhattak.
- A Hungexpón tartott **katekéziseken, tanúságtételeken, szentmiséken** és előadásokon öt kontinens **40 országából** több mint **60 előadó** beszélt a nagyszámú közönség előtt.
- A **családi napra** és a KATTÁRS rendezvényére a Margitszigetre **20 ezer ember** látogatott ki.
- A Kossuth téri szentmisét követő **gyertyás eucharisztikus körmeneten 200 ezer** körül volt a résztvevők száma.
- A **kongresszust hirdető felmatricázott mozdony 642 ezer** kilométert tett meg.
- A rendezvényre **több mint 600 busszal érkeztek zarándokok.**
- A Hősök terén **2000 négyzetméteres színpad** épült fel, a kihelyezett **kordon hossza elérte a 10 kilométert**, a résztvevők **19 ezer széken** foglalhattak helyet.
- Több mint **600 újságíró** adott hírt az eseményről a **világ 250 országába. 50 szinkrontolmács** működött közre.
- Az **önkéntesek** mintegy **75 ezer órát dolgoztak**, a szolgálatot teljesítők átlagéletkora 33 év volt. A **legidősebb, a 82 éves Lelovics Sarolta**, szülei az 1938-as kongresszuson ismerkedtek meg egymással.

Forrás: Magyar Kurír

Az Eucharisztikus Kongresszuson átélt élmények

Több tízezer, százezer résztvevője volt az 1 hétig tartó világeseménynek. Jászboldogházáról néhányan mi is átélhettük a csodás hét egy – egy programját. Ismereitek szerint: *Nyitó szentmisén:* Dékányné Bozóki Zsuzsanna, Dékány Imre, Gazsi Jánosné; *Szent István Bazilika terén:* özv. Farkas Imréné, özv. Pócz Ottóné; *Margitszigeten* a Családi napon és a *Kossuth téren a szentmisén* a gyertyás körmenettel: Farkasné Szabó Mária, Farkas Imre, Bóta Mizsei Ilona; *Záró szentmisén:* Farkasné Szabó Mária, Farkas Imre, Bóta Mizsei Ilona; Dékányné Bozóki Zsuzsanna, Dékány Imre, Gazsi Jánosné;

A programok mindegyike hatalmas lelki élményt nyújtott mindannyiunknak!

Íme **néhány ismert ember gondolatai, érzései** az átélt élmények kapcsán:

Böjte Csaba ferences szerzetes:

„A kongresszus világunk alapbetegségére, az individualizmusra hozott gyógyírt. Sajnos a 21. század embere a terrorizmustól, járványoktól félve még inkább bezárkózott, elfordult a másik embertől. Az ember közösségi lény, külön-külön kicsinységünk, gyengeségeink tudatában nagyon sebezhetők vagyunk. De ha bizalommal, szeretettel összefogunk, ahol ketten vagy hárman együtt vagyunk, ott valóban velünk van az Isten. Erőt

adó jó érzés egy nagy közösség részévé válni. Fontos, hogy érezzük, hogy nem egy kopár, magányos szigeten él az ember, hanem egy lakott, élő földön.”

„A mindig rohanó, idegesen vibráló Budapestnek egy számomra új, gyönyörű arca ragyogott fel ezen a napon, egy emberi, szerethető arc, melyen ott látható a teremtető Istenünk szép vonása.”

„Megmutattuk Magyarország arcát több milliárd embernek. **Az eucharisztikus kongresszus hajnalcsillag volt, és áldott napfény, amely a Kárpát-medencén keresztül az egész világra kiáradt.**”

Kubik Anna színművésznő:

„**Nagyon fontos a csönd ebben a ricsajos világban**, mert ereje van, közelebb visz minket egy másik dimenzióhoz. És valóban, a **Hősök terén**, ahol én még életemben csöndet nem tapasztaltam, nem volt gyereksírás, nem ejtett le senki semmit, nem szólt meg telefon.

Olyan csöndet éltünk át azokban a pillanatokban, **amiben nagyon közel éreztem magam ahhoz a közösséghez, amelyhez tartozom, és Istenhez.**”

„Megmutathattuk, hogy létezőnk, sok hibánk és emberi gyengeségünk ellenére... Mária országa vagyunk! És ez azért is fontos, mert úgy érzem, mi magyarok hol felül-, hol alulértékeljük magunkat, de nincs egészséges nemzettudatunk. Most a hitünket magyarságunkkal egyetemben fel tudtuk mutatni.”

Dolhai Attila színész:

„Jézussal az imában is kapcsolatba kerülünk, a szentmisén egy térben vagyunk vele, de egészen más érzés, amikor olyan emberekkel vagyunk együtt, akiknek fontos a hit és a szeretet. Az eucharisztikus kongresszus az egymásban élő szeretettel köt össze bennünket. Napjainkban az információ rabjai vagyunk, pedig

valójában megérintettségre, békére, szeretetre vágyunk.”
„Azonban amikor az imaesten kitették az Oltáriszentiséget, és szemtől szembe találkoztunk Jézussal, azt éltem át, hogy ilyen mélyen és közel magamhoz még nem éreztem az Úr Jézust és az emberek szeretetét... fantasztikus érzés volt, hogy igazolódott, milyen sokan vágyunk erre a szeretetre és a találkozásra Jézussal.”

„Lehet, hogy valami olyasmire kaptunk gyógyírt e hét során, amire nem is gondoltunk.”

Szikora Róbert énekes:

„Sasokká váltunk. Erőre kaptunk, és magasra szálltunk... A magasban pedig minden eltölpül alattad, minden kisebb lesz, a gondok, bosszúságok is. Nem lesz olyan fontos semmi. A gondolatok is kitisztulnak, és minden a helyére kerül.” **„Egész Európa láthatta, hogy van egy keresztény ország a kontinensen, és az Magyarország, ami mindig is védőbástyája volt a kereszténységnek. Utána lehet nézni, hogy amikor bejöttek a törökök, miként viselkedtünk mi, és hogyan a többi ország. Nem mi adtuk el a középkorban a törököknek a legújabb fegyvereket, hanem a franciák. Most azért imádkozom, és a társaim is, hogy legyen gyümölcse ennek a csodálatos hétnek. Ez az ültetés időszaka volt, láttuk, hogy a fa kinő, most várjuk a gyümölcsöket, nemcsak hazánkban, hanem Európa-szerte is.”**

Forrás: Magyar Kurír

Harangmű felújítás

„Jászboldogházán jelenleg öt harang található, a templomtornyban négy, a temetőben egy. A harangok iránti tiszteletet jelzi, hogy megszemélyesítik őket, s a hozzáértők úgy mondják: a toronyban négy harang, a temetőben pedig egy harang lakik. „Az élőket hívom, a holtakat siratom, a villámokat megtöröm” – tartja a gyakran idézett régi mondás a harangokról, melyek már a korai időktől a keresztény emberek életritmusának részévé váltak. Harang jelzi a napszakokat, szólít szentmisére, lélekharang csendül a keresztény ember halála óráján.”

Forrás: Települési értéktár

Harangjaink villamos meghajtó rendszere az elmúlt évtizedekben elavult, sok javítást igényelt, ezért fontos céljaink között szerepelt harangjaink villamos meghajtó rendszerének felújítása és korszerűsítése. A felújítás új vezérlő óra felszerelésével együtt az **Egri Főegyházmegye támogatásával** valósulhatott meg 2021. tavaszán. **Hálásan köszönjük Tamás atya közreműködését és az Egri Főegyházmegye nagylelkű segítségét.**

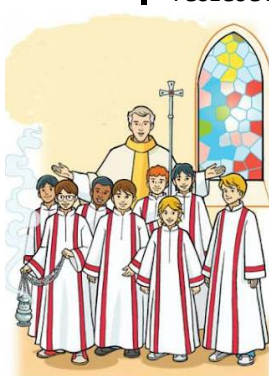
Veni Sancte szentmise tanév elején

2021. szeptember 19-én ünnepi szentmise keretében történt az iskolatáskák és a benne levő taneszközök megajándékozása, és a Szentlélek segítségül hívása a 2021/2022-es tanévre. Sok hittanos kisgyermek hozta el az iskolatáskáját, már a szentmise elején gyűlte az oltár előtt. Soós Tamás esperes, plébános atya a szentmise elején megszentelte, megajándékozta a régi és új táskákat, és imádkozott a gyerekekkel a sikeres tanévért. Tamás atya Isten áldását kérte a gyerekekre, szülőkre, nevelőkre, kérve erőt és kitartást hivatásuk teljesítéséhez a tanév során.

A szentmise más szempontból is „különleges” volt, hiszen 5 kis hittanos ministrált, végzett szolgálatot az Úr asztalánál.

Ministráns toborzó

A római katolikus templomokban a leggyakoribb segítő a ministráns. A ministráns (a latin ministrare = „szolgálni” igéből, aki az oltárnál szolgál). A ministránsok a pap mellett kisebb szolgálatokat végeznek a szentmise, a szentségek kiszolgáltatása és egyéb szertartások során. Rendszerint gyermekek és fiatalok, akik ministránsházában végzik szolgálatukat. Olyan személynek kell tehát lennie, aki a hívők nevében vagy együtt velük válaszolhat és szolgál a papnak a szentmisén, a liturgiában. Esetleg felolvassa (lektor) az igeliturgia bizonyos részeit.

Kedves Hittanos gyerekek! Itt a lehetőség, hogy igazán részesévé válhassatok a szentmisének, megismerhesétek annak legapróbb, ugyanakkor legizgalmasabb mozzanatait, melyek mind közelebb visznek az Úr Jézushoz. 3-4 kis ministráns már ízelgeti az oltárszolgálat szépségeit. Ezúton szeretnénk megszólítani a szülőket is: kérjük, bíztassák általános iskolás gyermekeiket a ministrálásra, hiszen így egy nagyszerű közösséghez csatlakozhatnak, ahol a szolgálat mellett sok barát és számos színes program is várja a gyerekeket.

Összeállította: Bóta-Mizsei Ilona

„ANGYAL, VIGYÉL HÍRT A CSODÁRÓL”

1956 EMLÉKEZETE

„A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben.” (Albert Camus)

Az 1956-os forradalom a XX. század történetének egyik legmeghatározóbb eseménye. Az embertelen elnyomás elleni példátlan összefogás, a túlerővel szembeni bátor fellépés az egész világ elismerését kiváltotta.

A forradalomhoz vezető út 1948-ban a fordulat évével kezdődött. Rákosi Mátyás vezetésével egypártrendszer jött létre, és totális diktatúrát épített ki. A szovjet csapatok a háború után nem hagyták el az országot – Magyarország elveszítette függetlenségét. Az osztályellenségnek bélyegzett emberek, csoportok teljes ellehetetlenítésére törekedtek. Az Államvédelmi Hatóság kegyetlenkedései és a törvénytelenések nyomán a társadalom minden rétegében fokozódott az elégedetlenség. A munkások, parasztok és értelmiségiek között addig nem tapasztalt széles körű összefogás jött létre, amelyhez a fiatalok is csatlakoztak.

1956. október 6-án Rajk László újratemetése a rendszer elleni hatalmas tömegdemonstrációvá vált. Október 23-án pedig kitört a forradalom, amelyben jelentős szerepe volt a szegedi és budapesti egyetemistáknak. Ők fogalmazták meg először követeléseiket, melyek közül legfontosabb a szovjet csapatok kivonása, az ország függetlensége volt. A budapesti műszaki egyetemről induló tüntetéshez hatalmas tömegek csatlakoztak. A Városligetnél ledöntötték a Sztálin-szobrot, a Magyar Rádió épületénél pedig eldördültek az első lövések. Megkezdődött a fegyveres felkelés. A vidéki településeken is tüntetésekkel, a gyűlölt hatalom jelképeinek lerombolásával fejezték ki a forradalom céljaival való azonosulást.

A párt a tömegek követelésére Nagy Imrét nevezte ki miniszterelnöknek, ugyanakkor azonban a szovjetekhez fordultak katonai segítségért. Október 25-én a parlament előtt tüntető békés tömegbe az ÁVH egységei beelöltek. Csaknem száz halott és nagyon sok sebesült maradt a Kossuth téren.

Október 28-án Nagy Imre kedvező változásokat jelentett be, és október 30-án megkezdődött a szovjet csapatok kivonulása. Őszinte lelkesedés, összefogás és a remény jellemezte ezeket a napokat. Ezért is jelentett óriási tragédiát, amikor [november 4-én](#) a szovjet csapatok hadüzenet nélküli háborút indítottak Magyarország ellen. A nyugati hatalmak nem nyújtottak segítséget, és a hatalmas túlerővel szemben folytatott küzdelmeket az orosz csapatok leverték. Kegyetlen megtorlás következett, tömegesen börtönözték be a forradalom résztvevőit, és sokukat – közöttük Nagy Imre miniszterelnököt – kivégezték.

A rendszerváltozás előtt csak titokban lehetett emlékezni a forradalom hőseire, halottaira. 1989. október 23. óta ez a nap nemzeti ünnep. A 65. évfordulón emlékezzünk Márai Sándor Mennyből az angyal című csodálatos versének soraival:

“Nem érti ezt az a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérlik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérlik, egyre többen kérlik,
Hebegve, mert végképp nem értik -
Ők, akik örökségbe kapták -:
Ilyen nagy dolog a Szabadság?”

Egy boldogházi egyetemista 1956-ban Szegeden

A szegedi egyetemistáknak igen fontos szerepe volt a forradalom előkészítésében. Ők alakították meg a Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetségét (MEFESZ), és 16 pontban összefoglalt követeléseiket eljuttatták a budapesti és más egyetemek fiatal-ságához. A történészek úgy értékelik, az 1956-os forra-

**Klinkó Anna gyógyszerészként Szécsényben
1967-ben**

dalom gyűjtőszikrája a szegedi MEFESZ volt. A történelemformáló napokat a szegedi egyetemen töltötte egy boldogházi fiatal lány, Klinkó Anna. A 65. évfordulón az ő emlékeit, életútját idézzük fel.

Dr. Klinkó Anna Boldogházán egy tápiói tanyán töltötte gyermekkorát édesapjával, Klinkó Józseffel és húgával, Ellával, mert édesanyjuk fiatalon meghalt. Az 50-es évek megpróbáltatásai családjukat is érintették, sok nehézségben, nélkülözésben volt részük. Sokszor kenyeret sem tudtak venni, Tápiógyörgyére mentek érte, és bizony előfordult, hogy mire hazaértek vele, egy része már hiányzott. Olyan éhesek voltak, hogy útközben megették. A család átélte a padlássöprést, és elvették mindenüket. Édesapjuk nem lépett be a tsz-be, Budapestre ment, megtanulta a hűtő, fűtő szakmát, és a fővárosban helyezkedett el.

Anna és Ella Jászberényben végezte el a gimnáziumot. Ella a jászberényi kórház élelmezésvezetője lett, Anna pedig a szegedi egyetem gyógyszerész karán tanult tovább. 1956 őszén másodéves volt, és részese lett a szegedi forradalmi napok eseményeinek.

Elmondta, hogy kollégiumban laktak, és amikor meghallották a forradalom hírért, az egyetem fölbolydult, nagy volt a lelkesedés főleg a fiúk körében, akik jobban érdeklődtek a politika iránt, mint a lányok.

A tanárok próbálták távol tartani a fiatalokat az eseményektől, ezért laborgyakorlatot rendeltek el. Ennek ellenére az esti fáklyás felvonuláson részt vettek az egyetemisták.

A MEFESZ nagygyűlése 1956. október 20-án Szegeden

A tüntetések több napon át folytatódtak, a tömeg zászlókkal vonult, és együtt skandálta a „Ruszkik haza” és más jelszavakat.

Anna is a tüntetők között volt. Akkor is velük tartott, amikor jött a rendőrség, a katonaság és az ÁVH, és vízágyúval oszlatták a tüntetőket. Anna a Püspöki Palotába menekült. Megrendítő volt, amikor néhány nap múlva látták, hogyan vonulnak a tankok hosszú sorban Szeged utcáin. Később megtudták, hogy Szegeden két halottja volt a forradalmi napoknak, egy résztvevőt pedig kivégeztek.

Tanáraik megszervezték, hogy a fiatalokat hazajuttat-

ják a kollégiumból családjukhoz. A Jászságba is teherautó indult, így Anna november 4-én már itthon volt. Ugyanakkor a kollégiumi társai közül többen elhatározták, hogy külföldre mennek. Őt is hívták magukkal, de nem akarta elhagyni a hazáját, a családját, és idegenben bizonytalannak látta a jövőt. Két évfolyamtársa Amerikába került, ahol folytatták tanulmányaikat a gyógyszerészet terén, és sikeres karriert értek el.

Amíg a tanítás szünetelt, Annát Jászberényben, a Kőhidi gyógyszerárban foglalkoztatták. Januárban mehetett vissza az egyetemre, amit sikerrel elvégzett.

Gyógyszerész pályáját Nógrád megyében kezdte, majd Jászberényben helyettesítő gyógyszerész volt. Munkás éveinek legnagyobb részét Jászfelsőszentgyörgyön töltötte. 36 éven át dolgozott vezető gyógyszerészként a településen. 2004-ben Jászberénybe költözött, és 2010-ig gyógyszerértékesítő helyettesként dolgozott.

Hosszú pályája során szakmailag is fejlesztette tudását, és munkásságáért egészségügyi miniszeri kitüntetést kapott. 2009-ben megkapta a doktori címet. 2011-ben vette át az arany diplomáját, 2020-ban pedig a gyémánt diplomát.

Tüntetők Szegeden 1956 októberében

Széleskörű érdeklődését jelzi, hogy számos egyesület tagja, így a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének, a Tiszti Kaszinónak, a Jászok Egyesületének és a Szent Korona Társaságnak.

Az 1956-os forradalomról úgy vélekedik, hogy jogos követeléseket fogalmazott meg, és sajnos, szomorú vége lett. A fiatalkori élmények hatással voltak arra, hogy tagja lett az 1956-os Vitézi Rendnek. Tevékenységéért 2015-ben megkapta a Vitézi Lovagrend kiskeresztjét.

Összeállította: Papp Izabella

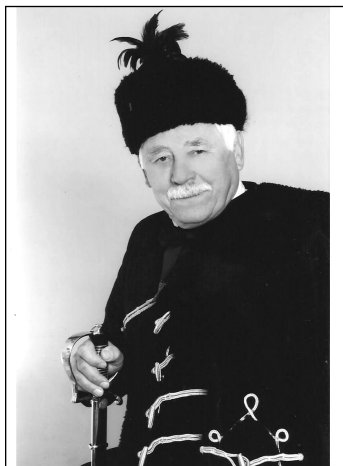
Jászok Egyesülete

A Jászok Egyesülete alapításának 100. és újjáalakulásának 30. évfordulóját ünnepelte 2021. szeptember 11-én Budapesten a Hadtörténeti Múzeumban.

Az ünnepségen adták át a 2020. és 2021. évi Jászságért Díjakat.

A Jászságban élők és az onnan elszármazottak kapcsolatának ápolása érdekében kifejtett eredményes és önzetlen, példaértékű tevékenységükért Díszoklevélben részesültek községünkől Papp Izabella és Nagy Albert és a jászboldogházi származású Besenyi Vendel.

A kitüntetetteknek ezúton is gratulálunk!

Nagy Albert

Papp Izabella

Besenyi Vendel

A rendezvény helyszíne

Dr. Dobos László, a Jászok Egyesületének elnöke adta át az elismerő okleveleket

Papp Izabella átveszi az oklevelet

Az asztali áldást Kladiwa Imre kanonok mondta el

A rendezvényről készült fotók forrása: <https://www.facebook.com/jaszokegyesulete.hu>

30 éves

A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

30 év az ember életében nem nagy idő, de egy alapítvány mindennapjait rendezni, már próbára teszi az embert. 31 évvel ezelőtt, amikor igazgatói megbízásomat kaptam, egyik legnehezebb feladatomnak éreztem, honnan és hogyan lehetne pénzt teremteni egy új, minél több programot biztosító pedagógiai elképzelésnek. Egy olyan közösség állt mögöttem, akikre bizton számíthattam. Hitük, hogy minden gyermek tehetséges valamiben, melynek kibontakoztatására sem az akkori, sem a jelenlegi közoktatás nem biztosít elegendő forrást.

A törvény adta lehetőségeket kihasználva Matók István

akkori polgármesterrel, dr. Pap Béla alpolgármesterrel és Gömöri Mihályné Szülői Munkaközösség vezetőjével úgy döntöttünk, létrehozzuk alapítványunkat.

Irányítúként Kazinczy Ferenc gondolatát választottuk: „Jót s jól!”

Féltünk, nehéz lesz összegyűjteni a 200 000 Ft-os alapítókét (ami 1991-ben igen nagy pénz volt), de a jó szándékú támogatók azonnal mellénk álltak.

Az alapítvány alapítóinak neve, hozzájárulásának összege:

Aranykalász MGTSZ Jászboldogháza, Alkotmány út 10.	50.000 Ft
Községi Önkormányzat Jászboldogháza, Rákóczi út 27.	50.000 Ft
J-N-K-SZ Megyei Víz- és Csatornaművek Jászberényi Kirendeltsége Jászberény, Május 1. Sziget	20.000 Ft
Alsójászsági Takarékszövetkezet Jászsós-szentgyörgy Fő út 6.	20.000 Ft
Fajtakísérleti Állomás Jászboldogháza, Rákóczi út 1.	8.000 Ft
Joó-Kovács Balázs Jászboldogháza, Zalka Máté u. 23.	3.000 Ft
Pomázi Gábor Jászboldogháza, Rákóczi Ferenc út 45.	5.000 Ft
Általános Iskola Jászboldogháza, Kossuth Lajos u. 1. (a megszűnt úttörőcsapat maradvány pénze)	44.000 Ft

A bírósági bejegyzéshez, melyre 1991 szeptemberében került sor, szükség volt a kuratórium megválasztására, mely hivatott a törvényességnek megfelelően irányítani az alapítvány munkáját. A kuratórium elnöke Gömöri Mihályné volt 16 éven keresztül. Munkáját a cél érdekében végzett odaadás, kiváló szervezőképesség jellemezte. 1991-2007-ig segítették őt a kuratórium tagjai.

- dr. Pap Béla
- Kocza Imre
- Kőhidi Györgyné
- Makainé Muhari Erzsébet
- Pócz Józsefné, a kuratórium gazdasági-pénzügyi ügyintézője
- Rigó Andrásné, a kuratórium titkára

Köszönjük lelkiismeretes, áldásos tevékenységüket.

2008-tól az új összetételű kuratórium az eddigi munka folytatását tűzte ki célul. Az alapítók személyemet bízta meg az elnöki teendők ellátására. Továbbra is elkötelezte magát az alapítvány irányítása mellett:

- dr. Pap Béla
 - Kocza Imre
 - Rigó Andrásné, a kuratórium titkára
- Kérésünkre segítségét felajánlotta, és a munkánkat támogatta:
- Tóthné Markót Edit, a kuratórium gazdasági-pénzügyi ügyintézője
 - Mizseiné Faragó Tünde 2010-ig, 2010-től Nagyné Matók Anikó SZMK elnök
 - Kövér Zoltán

Ez a kuratórium 2021. december végéig látja el feladatát, majd átadja helyét az alapítók által megválasztott új testületnek.

Árvalányhaj néptáncosai az Alapítványi bálon

A kuratórium dönt a gazdálkodásról, a feladatok rangsorolásáról. Célja: az Általános Iskola és Óvoda hatékony és korszerű működtetése, a gyermekek számára pedig minél tágabb körű lehetőségek biztosítása, elsősorban az idegen nyelv és a számítástechnika oktatás terén.

Meg kellett találni a pénzügyi forrásokat. Szerencsére községünk lakói a mai napig úgy érzik, legfontosabb, hogy a jövő nemzedékének, a gyerekeknek minél több lehetőséget biztosítsunk képességeik kibontakoztatására.

1996 óta alapítványunk **közhasznú**, így jogosultak vagyunk a támogatók által felajánlott személyi jövedelemadó 1 %-ára. Az ebből kapott összeg a mai napig: 11 273 558 Ft. Köszönet érte mindenkinek, aki a boldogházi gyermekeknek töltötte ki ajánló szelvényét!

Kiránduláson

(Számlaszámunk: 69500194-10400250

Adószámunk: 19220794-1-16)

Jelentős bevételi forrásunk a páratlan években megrendezésre kerülő alapítványi bál. A résztvevők nemcsak a megvásárolt belépőjeggyel támogatták a bál sikerét, hanem sok-sok órai munkájukkal, értékes tombolatárgyakkal és pénzbefizetéssel is. A bál utáni elszámolás során mindig eszembe jut egy ismeretlen szerzőtől származó idézet, amely az összefogásunkra nagyon igaz:

"Száz év múlva nem számít majd, hogy mennyi pénz volt a bankszámlánkon, hogy milyen házban éltünk, vagy milyen autót vezettünk...

De a világ lehet, hogy más lesz, mert fontos voltam egy gyermek életében."

A gyermekek nevében is hálásan köszönjük önzetlen támogatásukat!

A feladatok megvalósításához segítséget adnak a külföldi pályázati lehetőségek is. Több évben sikerült táborozáshoz támogatást nyernünk. Pl. kétszer nyugat-dunántúli táborozáshoz, a helyi honismereti táborhoz, környezettudatos táborozási programhoz, melyet testvértelepülésünkkel együtt valósítottunk meg. Pályázati pénzből épült meg a strandon három házíká, mely 30 gyermek elszállásolását biztosítja. Szintén pályázati pénzből vásároltunk 20 db kerékpárt, egy Peugeot autót, mely 8 személy szállítására alkalmas. Az utóbbi biztosítja a gyerekek tanulmányi és sportversenyekre történő utaztatását. A pályázatok megírását köszönjük Pap Bélának.

A pályázati pénzből vásárolt kerékpárok

Az utóbbi években Önkormányzatunk jelentős támogatást ad a civil szervezetek számára, így a mi alapítványunknak is. A gyermekek érdekeit folyamatosan figyelemmel kísérik, sokoldalú támogatásukat az óvoda és iskola is tapasztalja. Tisztelettel köszönjük figyelmüket, segítségüket.

30 év alatt több mint 30 millió forintot fordítottunk gyermekeink javára.

A karatézók tatamit vehettek át a Civil napon

Így: hangosító eszközöket vásároltunk az iskolai ünnepségek hallhatósága érdekében, és folyamatosan felújítottuk azokat, ugyancsak többször cseréltük, korszerűsítettük a számítástechnikai eszközöket, több éven keresztül fizettük a Berényből kijáró szaktanár óradíját és a szoftver bérleti díját. Új informatikai terem alakítottunk ki. Projektort, rádiómagnót, notebookot, tabletet, nyomtatót, laminálógépet, spirálozógépet, függönyöket, zenei eszközöket kapott az óvoda és az iskola is. Lehetőséget biztosítottunk, hogy a tanulók csoportbontásban tanulhassák az angol nyelvet, valamint kifizettük az óraszám emeléséből adódó költségeket. Ennek köszönhetően több tanítványunk sikeres alapfokú nyelvvizsgát tett. Az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete, valamint a BOLDOGBT Egyesület segítségével felújítottunk és új padokkal láttunk el két tantermet -a Rózsa- és a Menyhárt-termet, melyeket volt, Jászboldogházán tanító tanárainkról, Rózsa Sándorról, Menyhárt János és Menyhárt Jánosnéról nevezünk el. A Kisiskola is új bútorokat, technikai eszközöket kapott. Október hónapban kerül átadásra a Bazsó-terem. Ez az előadó, ahol több évtizeden keresztül tanított Bazsó Ernőné /6 éve elhunyt/ és férje Ernő. Új bútorok - padok, székek, szekrények, dobogó - várják a névadó ünnepséget.

Elkészült az óvodai játszódudvar és kerítés, 4 pavilon / 1 az óvoda udvarára, 3 az iskolához – az egyiket a nem-

rég elhunyt igazgatóról, Ilonka Zoltánról neveztük el/. A kosárlabda pálya és a tornacsarnokhoz vezető út aszfaltozását is finanszíroztuk, az iskolaudvari játékok is a szünetek kellemes eltöltését biztosítják.

Menyhárt-terem átadása

Az Egészségesebb Iskoláért akció keretében a mosdókat egészségügyi tisztasági felszerelésekkel láttuk el, s folyamatosan gondoskodtunk azok utánpótlásáról. A székek felújításához bútorszövetet, a táncoktatáshoz szereplőruhákat, a rendezvényekhez dekorációs anyagot, a könyvtárnak új könyveket, a pontos órákezdéshez programozott csengető órát, a tantárgyak oktatásához szakkönyveket, írásvetítőt, CD-ket, digitális táblákat, térképeket, szemléltető eszközöket, média-és könyves szekrényeket vásároltunk. Mivel többször betörték iskolánkba, hozzájárultunk a riasztó-rendszer kiépítéséhez. Kicseréltük a tornacsarnok öltöző padjait, több százezer forint értékben sporteszközöket, sportfelszereléseket kaptak a gyerekek. Minden évben focilabdákkal segítjük a szakkör munkáját. Segítséggünkkel a karatézók 600 000 forint értékű ajándékot, tatamit vehettek át a Civil napon.

Sajnos szomorú kötelességeink is voltak. Egyik karatés tanulónknak, Kerekes Rékának, (aki azóta Európa-bajnoki címmel is büszkélkedik) meghalt az anyukája, támogatókat kerestünk, és a felajánlott pénzt átadtuk a versenyzőnek, a versenyek költségeire. A COVID is új kihívások elé állított bennünket. Hála Eszes Zoltán támogatásának, őzongenerátort tudtunk vásárolni.

Éveken keresztül szponzoráltuk a tanulók komolyzenei fejlesztését, melyet Mesélő dallamok címmel szerkesztettek Dóbiás Péter vezetésével a kecskeméti zeneis-

Az évek során több táncval kapcsolatos foglalkozást szerveztünk

A szórakoztató programok sem maradhattak el

kolai tanárok. Csillagászati előadással, irodalmi műsorral, különböző vidám zenés előadásokkal (pl. Vidám vándorok, Takács Zoltán) leptük meg a boldogházi gyermekeket.

Az évek során több táncval kapcsolatos foglalkozást (társastánc, hip-hop, mazsorett) szerveztünk, és az előadók díját fizettük és fizetjük.

Valamennyi versenyző tanuló, csoport benevezési díját, a versenyek, vetélkedők díjazását, a tehetség-gondozó tábor, a múzeumlátogatás belépőjét, a parádi iskolai szintű kirándulás költségét is átvállaltuk. 2005-ben a tanulmányi kirándulásokhoz is segítséget adtunk, 1000 Ft-ot tanulónként. Az utóbbi években az alapítvány pénzből vásárolja meg az iskola az év végi jutalomkönyveket. Az ovis Mikulás is tőlünk kap segítséget az óvodai játékok vásárlásához. Két díjat is alapítottunk, amit év végén adunk át, oklevél és 10 000 forint kíséretében. Az első elhunyt pedagógusról, támogatónkról, Bódi Margitról neveztük el, és a kultúra területén végzett kiváló teljesítmény után nyerheti el a tanuló. A második díjat az idén elhunyt, 30 éven át kuratóriumi tagunkról, dr. Pap Béláról neveztük el, és a sport területén elért kimagasló teljesítményért adjuk. Örömteli, hogy községünkben is létrehozták a bölcsődét, ez alkalomból egy kerti házikót vásároltunk a kicsinyek számára.

Az iskolai rendezvények, műsorok színvonalas rendezéséhez is segítséget ad alapítványunk. Még tovább lehetne sorolni az alapítvány tevékenységét, de az újság keretei ezt nem teszik lehetővé.

Köszönjük 30 éven át tartó megtisztelő figyelmüket, bizalmukat, támogatásukat. Bízom benne, hogy az elkövetkező esztendőkből is együtt dolgozhatunk gyermekeinkért.

Zrupkó Ferencné, az alapítvány elnöke

Az ovisok is kapnak tőlünk segítséget

25 éve Jászboldogháza közbiztonságáért

Szolgálat után

Még hajnal sincs talán,
Csak puha szárnyán,
Az éjszaka távozik.
Kezedben egy forró kávé,
Fáradt csended az éjszakáé,
És benned a béke senki másé.

Mögötted a sötét hétvége.
Bűzös kocs mák lehelete.
Alvó házak vakszeme,
Surranó árnyak, vagy kiáltás,
Vad üldözés, idegtépő száguldás,
És közben mit érzel, nem érte más.

Most csak az éj nesztét hallod,
És keresel pár értelmes szót,
Egy jó választ, megfoghatót.
Kiért dobod el a pihenést?
Vagy csak közönyt, megvetést?

Talán ez a fáradt hajnal.
És a tudat, mely itt marasztal,
Hogy békét kötsz magaddal,
Mert védsz másokat,
Hogy a harc a bűnnel, áldozat,
De tiszta érték, mely megmaradt.

Györfy László polgárőr verse

Tisztelt Olvasó!

Személyes élménnyel kezdem a történetet. Jászboldogházára 1988-ban költöztünk családommal, Szolnokon dolgoztam a Rendőrkapitányságon alosztályvezető helyettesként. 1995-ben év közben keresett meg az akkori polgármester, hogy jöjjenek haza körzeti megbízottnak, mert nincs rendőre a falunak, és nagyon rossz az a közbiztonsági viszonyok. Nehezen álltam rá a dologra, mivel nem szerencsés dolog ott rendőrnnek lenni, ahol lakik az ember. Többszöri beszélgetés után elvállaltam a feladatot, így kerültem át a Jászberényi Rendőrkapitányság állományába, Jászboldogházára körzeti megbízottnak 1995. december 1-től. A kihívás nagy volt, akkoriban 50-60 bűnügy történt a faluban. Nagy részben tulajdonelleni cselekmény, betörés, birkalopás, mezei lopás, kerékpárlopás,.....!

A lakosság részéről is nagy volt az elvárás, rengeteg bejelentés és panasz volt a fennálló viszonyokra. Sorba jöttek a betörések templomba, iskolakonyhába, általános iskolába, üzletbe, növényvédőszer lopás, árvízvédelmi szivattyútelepek kifosztása! Éjjel-nappal, hétköznap, ünnepnap jöttek a bejelentések. Megterhelő, feszültségekkel teli, fárasztó időszak volt számomra.

Kezdetől fogva kerestem azokat az embereket, akik segíthetnek a munkámban. Természetes szövetségesre találtam Nagy János tsz vagyonőr személyében. Hozzá csatlakozott Nagy Mihály, Parti István, Bózsó László és ki ne maradjon az akkori szomszédom, Tóth László (szakállas). Hely és személyismeretük óriási érték volt számomra.

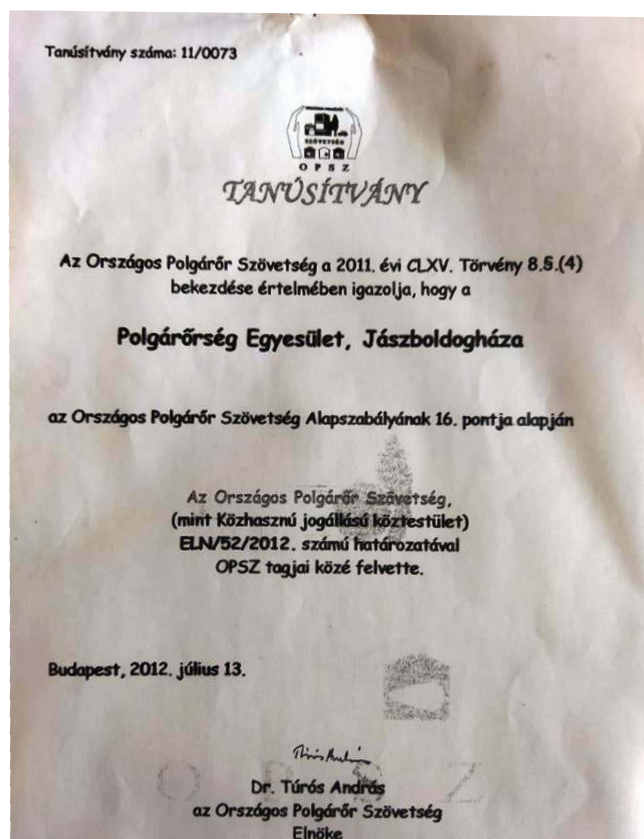
Szakmai berkekben már ismert volt, hogy megalakult az Országos Polgárőr Szövetség, tájékozódás után felkerestem az ötlettel az akkori polgármestert, hogy alakítsunk a faluban Polgárőr Egyesületet. Rövid egyeztetés után nekivágtunk. Törökszentmiklóson volt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Polgárőr Szövetség központja, melyet felkerestünk a szükséges információkért.

Az egyesület megalakítása 1996. augusztus 9-én tör-

tént. Alapító tagok: Gömöri Mihály elnök, Behinya Imre, Vadkerti Tivadar titkár, Tóth László, Szabó Márton, Szádvári János, Nagy János, Ficzer József, Parti István, Nagy János vagyonőr, Kmetyó András, Matók István, Csík Attila, Joó-Kovács Balázs elnökhelyettes, Bázso István, Nagy Mihály, Kispálné Baranyi Aranka gazdászvezető.

Az egyesület alapszabály szerinti vállalása a közrend és közbiztonság, gyermek- és ifjúságvédelem, valamint a közlekedésrendjének fenntartása lett.

Beindult az egyesületi élet. Óriási lelkesedés és lendület jellemezte az akkori időszakot. Sok ember akart nyugalomban és biztonságban élni, és a cél érdekében hajlandó volt cselekedni is. Az örömből is meggyűlt,

mert nem akart csökkenni a bűnesetek és a köznyugalom zavaró cselekmények száma. Jól jött a korábban szerzett felsőfokú biztonságszervezői képzésem, mert az intézményekre és magánszemélyekre is ki kellett terjeszteni a védekezést. Az intézményekben megerősítettük a mechanikai védekezést. Riasztórendszerek telepítésére került sor. A magánszemélyeket a lehetséges védekezési módokat ismertető szórólapokkal, újságcikkkel kerestük meg, majd igény esetén a helyszínen adtunk tanácsokat.

Talán az országban másodikként, 1997-ben térfigyelőrendszert telepítettünk a falu központjában, mely nyolc kamerából állt. Ez volt a védekezésben az első igazán sikeres eszköz, mert a telepítés után egy évre 60%-kal csökkent a bűncselekmények száma. A napi feladatok mellett jutott idő a rendezvények szervezésére is, polgárőr bálakat tartottunk, támogatókat nyertünk az ügyünkhöz, kirándulásokat szerveztünk. Tevékenyen vettünk részt a település életében, a mindennapok részévé vált a polgárőrség. Munkánkat észrevették a megyei és az országos szövetségben is. 2002-ben óriási elismerés érte az egyesületet, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendészeti és Közbiztonsági díjat vehettünk át. Fehér Andor, az akkori megyei közgyűlés elnöke méltatta a munkánkat: Jászboldogházán a település közbiztonsági helyzetének javításáért, a felvilágosító, ifjúságvédelmi, nevelő tevékenységéért, a bűnüldözés szolgálatában végzett lelkiismeretes önkéntes munkájukért érdemelték ki ezen kitüntetést a jászboldogházi polgárőrök. 2006. október 13-án az „Év Polgárőr Egyesülete” kitüntetést vehettük át Budapesten a HM. Stefánia Művelődési Központjában. 1998-ban Joó-Kovács Balázs az év polgárőre címet vehette át.

2006-ban Nagy Mihály a polgárőr érdemkereszt arany fokozatát kapta, 2006-ban Kispálné Baranyi Aranka a polgárőr érdemkereszt ezüst fokozatát kapta, 2006-ban Szádvári János a polgárőr érdemkereszt bronz fokozatát kapta. 2008-ban Vadkerti Tivadar a polgárőr érdemkereszt ezüst fokozatát kapta. 2009-ben Joó-Kovács Balázsné a polgárőr érdemkereszt bronz fokozatát kapta. 2017-ben Jászboldogháza Község Önkormányzata Jászboldogháza Községért kitüntető díjban részesítette a Polgárőr Egyesületet. 2020-ban Sas Gyula kiváló polgárőr munkájáért elismerésben részesült.

Régi vágyam teljesült, amikor saját erőből szolgálati gépkocsit tudtunk vásárolni, URH adóvéveket, mobiltelefont. Ezek az eszközök a szolgálatellátás eredményességét segítették.

Tagjaink polgárőr alapismeretekből vizsgát tettek, mely fontos követelménye a szolgálatellátásnak. Fontos volt számunkra a lakossági jelzések kezelése, hiszen a legeredményesebb megelőzési lehetőség, azonnal reagálni a gyanús esetekre. A bűnözők számára pedig óriási visszatartó erő a fokozott figyelem és a lebukás veszélye.

Jelenleg 53 ingatlanra van kihelyezve SZEM (Szomszédok Egymásért Mozgalom) tábla. Jelzi az idegen számára, hogy a lakó felkészült fogadására, és a szomszédaira is odafigyel.

Rendszeresen látunk el éjszakai szolgálatot változó

időbeosztással, figyelemmel kísérjük a gyanús mozgásokat. Éves szinten 2500-3000 szolgálati órát töltünk közterületeinken. Többször segítettünk eltűnt személy, gyermek felkutatásában, sérült személyekhez mentőt hívtunk, elkóborolt jószágokat kerestünk, baleseti helyszínen segédkeztünk, forgalmat irányítottunk, ke-rekpár és motorkerékpár tolvajt fogtunk.....!

Tagjai vagyunk az Országos Polgárőr Szövetségnek és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Polgárőr Szövetségnek is. A rendőrséggel együttműködési megállapodást kötöttünk, mely szabályozza a közös munkát.

Az önkormányzattal példaértékű a kapcsolatunk, a képviselő-testületben 5 fő egyesületi tag foglal helyet. Tagunk Szűcs Lajos polgármester úr is, aki előbb lett polgárőr, mint polgármester. Személyes példamutatásával, ötleteivel, javaslataival segíti az eredményes munkát. Az önkormányzat biztosít számunkra szolgálati helyiséget, valamint polgárőr klubhelyiséget, átválalva annak üzemeltetési költségét.

Az utóbbi években több eszközt, felszerelést sikerült pályázati úton nyerni, bővíthettük a települési térfigyelőrendszert, 23 kameránk van közterületeinken. Volkswagen kisbuszt, 3 db segéd-motorkerékpárt, Grédert, sátrat, sörpad garnitúrákat nyertünk. Közösen az önkormányzattal és más egyesületekkel közösségi programokat segítő pályázatokban működünk közre.

Köszönet illeti Pap Béla pályázatíró, aki térítés nélkül készítette el a pályázatainkat.

Az egyesület tagsága 50-60 fő között szokott változni. A közösség érdekében végzett szolgálatunkat térítés nélkül tesszük. Tagjaink önzetlen, lelkiismeretes szolgálata teremtette meg és tartja fenn településünk biztonságát.

Ez az állapot törékeny. Sokszor tapasztaltuk, hogy a figyelem és a befektetett munka leértékelődik, ha történik valamilyen köznyugalmat megzavaró cselekmény. Fontos a biztonság megtartása érdekében, hogy megújuljunk, úgy a tagság, mint a vezetés tekinté-

ben, hogy új energiával, szemlélettel szolgálhassa a polgárőrség településünk biztonságát.

Várunk minden érdeklődőt közénk, aki fontosnak tartja ezt a tevékenységet, és tenni is akar biztonságunk érdekében.

Hálásan köszönöm a polgárőr egyesület tagjainak önzetlen, felelősségteljes munkáját és családjuknak a türelmet és a segítséget ehhez.

Jövőkép

Hivatásom gyakorlása során sok helyre eljutottam, olyan helyekre, ahol farkastörvények uralkodtak, az erősebbé volt az utolsó szó, és az erőszak mindennapos volt. Senki és semmi nem volt biztonságban, a félelem és bizonytalanság érzése mételyezte a mindennapi életet.

Ilyen életre nincs szükségem, és a környezetemben sem szeretnék ilyet tapasztalni, tudok, tudunk annak érdekében tenni, hogy nyugodt körülmények között, biztonságban élhessünk.

Az összefogás erejével hoztuk létre a Polgárőrséget, és tartottuk működésben az eltelt 25 év során. Volt elég erő és felelősségérzet a tagokban, úrrá tudtunk lenni a kritikus helyzeteken, és az önkéntesen vállalt feladatot mindenki lelkiismeretesen elvégezte.

A múlt kötelez.

Az elért eredményekre építve, az összefogás erejével képesek leszünk folytatni eddigi munkánkat Jászboldogháza biztonságának megőrzése érdekében.

Tisztelettel: Joó-Kovács Balázs – elnök

Faluszépítőik hírei

ÁRVÁCSKA JÁSZBOLDOGHÁZÁN

Ebben az évben, a faluszépítőknak utalt SZJA 1 %-nak köszönhetően lehetőségünk nyílt sok-sok árvácskát vásárolni. Az árvácskaültetésnek most már hagyománya van községünkben. A mintegy ezeregyszáz palánta a szorgos kezeknek köszönhetően október elején mind a helyére került. Jutott a Fajtakísérletihez, a faluköszöntő tábla alá, a gyógyszertár elé, az orvosi rendelőhöz, a templom elé, az öregfa alá, a Szent Vendel parkba, a fő út mellé, az óvodához, az iskolakönyha előtti kertbe, a sportcsarnok elé, a haranglábhhoz, a gyár elé stb., így elmondhatjuk, ősszel is megszépítettük Jászboldogházát. A mesésen szép virágok ez évben is a jászberényi Szelei úti Balkon kertészetből érkeztek. A faluszépítők közül többen is részt vettek az ültetésben: Berczeli Ildikó, Eszesné Terike, Kalla Judit, Matókné Magdi, Medvéné Irénke, ő új tagként először vett részt a faluszépítőkkel közös munkában. Az első alkalom mindjárt jó hosszúra sikerült, hiszen úgy belejöttünk a munkába, hogy 13 órától 17.30-ig csak ültettünk és ültetünk, összesen hétszáz tő árvácskát. Ott volt még

Szűcsné Marika, Tóth Regina, Tóthné Zsuzsa, akinek kiváló érzéke és tapasztalata van már, hogy kell úgynevezett kötésbe ültetni a virágot és ugyanezt megtenni egy háromszög alakú területen, ami nem egyszerű feladat, de az eredmény magáért beszél. Szép példa erre a Szent Vendel parkban látható két virágágyás. Volt még egy kiskertészünk is, Zsuzsa unokája, Ludányi Richárd Barnabás 5. osztályos tanuló, aki felnőtt módjára segített, hordta a vizet a kútról és a virággal teli ládákat, részt vett a locsolásban, ültetésben kitartóan és ügyesen, ami nagyon dicséretes! Köszönjük! Köszönet mindenkinek az árvácskaültetéshez nyújtott fáradozásáért!

Egyesületünk tagjai lokálpatriótaként, anyagi ellenszolgáltatás nélkül, szabadidejük ráfordításával végzik a szeretett faluért történő örömteli munkájukat.

*Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné*

FALUSZÉPÍTŐK BOGÁCSON

Kedves meghívást kapott a Faluvédő és Szépítő Egyesület az Ezüstkör Nyugdíjasok Egyesületétől, akik szeptemberben néhány napot Bogácson töltöttek. A meghívás két napra szólt, melyet örömmel és köszönettel elfogadtunk, annál is inkább, mert több tagunk még nem járt vagy csak nagyon régen Bogácson. Szeptember 18-án szombaton reggel útnak indultunk: öt faluszépítő és egy sofőr. Útba ejtettük Eger városát, ahol időztünk pár órát, megnéztük a város nevezetességeit, közösségformáló, jó hangulatú légkörben, remek kirándulói időben jót sétáltunk, nézelődtünk, beszélgettünk, és természetesen sok szép pillanatot megörökítettünk. Délután érkezünk Bogácsra, ahol éppen szüreti mulatság, gazdag kulturális program, summás-ételek bemutatója, kézműves vásár, népi játszótér, zamatos borok, szőlőtaposás, mustkóstolás várta a Cserépi úti Pincesorra érkezőket. Oda vitt az utunk, próbáltunk minél több élményt szerezni. A színpadon láthattunk néptáncbemutatót, a bogácsi pávakör műsorát, felléptek nótanékesek, hallottunk operettet, fellépett Baby Gabi, Pintácsi Viktória, miközben a he-

lyiek mustot kínáltak a jelenlévőknek. A szép, hangulatos környezetben gyorsan röpt az idő. Vacsoraidőben érkezünk a szálláshelyre, ahol vendéglátóink már nagyon vártak, és nagy szeretettel fogadtak. Finomabbnál finomabb ételek kerültek az asztalra. Két na-

pon át a nyugdíjas egyesület vendégszeretetének örvendhettünk. El sem tudjuk mondani, mi mindent főztek. Volt aranylő fácánleves csigatésztaival, fenséges húsos káposzta, különleges majorannás rizses hús, finom lecsó, frissen sült lángos, mennyei herőce, sós és édes sütemények. Jó volt látni azt a harmóniát, összességét, amit árasztottak, azt a sürgést-forgást, amivel egyszer csak asztalon volt minden, kezdve a terítőtől, tányértól, szalvétától a kenyéren át a főtt ételen keresztül a süteményig, italig, kávéig, és a mit hozhatok még...? Igen, ez példaértékű! Köszönjük!

Vacsora után elkezdődött a jó hangulatú nótázás, beszélgetés. Szombaton este, mielőtt nyugovóra tértünk, azt mondta Orcziné Veronka néni, hogy másnap ne keljünk korán, ők is pihennek, és 8-kor találkozunk. Úgy is lett, 8-kor mentünk az étkezőbe, s mit láttunk: már az asztalon volt a frissen sült lángos, fokhagymás, tejfölös, sajtos vagy csak sima, ki hogy szereti, a tea kitöltve csészében mindenki tányérja mellett, lecsó az asztalon, friss kenyér, főtt a kávé. Ezt a meglepetést! Szóhoz sem jutottunk, mondtuk, hogy kicsit kellemetlen, hogy mi fiatalabbak csak ülünk, és az idősebbek mindent elénk tesznek. Azt mondta Zámoriné Évi néni, nyugodjunk meg, nekik is nagyon jólesik, amikor pl. az elszármazottak találkozóján mi szolgáljuk ki őket. Próbáltunk megnyugodni...

Megható volt, hogy a sok idős ember mind ott szorgoskodott körülöttünk, olyan volt, mintha szüleinkhez érkeztünk volna haza vidékről, édesanyánkhoz, aki mindent elkövet, hogy a szeretett gyermek jól érezze magát. Öröm neki, hogy kiszolgálhatja, hogy végre itt van, hogy láthatja, szeretné mindennel elhalmozni, amije csak van, erején felül. Süt-főz, készül akkor is, ha fájnak a lábai és a dereka, a vérnyomása, a cukra..., de nem baj, lényeg, hogy itt van, hogy együtt vagyunk végre, látjuk egymást, találkozunk.

A vasárnap délelőttöt még Bogácson töltöttük. Miután

kellemes, napos idővel köszönt ránk a reggel, arra gondoltunk, kirándulunk egyet, megnéztük a környéket, felmentünk a templomhoz, aztán a településen közlekedő sétakocsival jöttünk vissza az üdülőbe, még hintáztunk is egyet, az udvaron lévő sok ülőhelyes hintán, együtt a két kis közösség, a nyugdíjasok és a faluszépítők. Hamarosan eljött az ebédidő, aztán a búcsú ideje. A finom ebéd elfogyasztása után vendéglátóinktól elköszöntünk, sok szép emlékekkel, közös élménnyel feltöltődve délután három órakor haza indultunk.

Ott tartózkodásunk alatt példás ellátásban volt részünk, amiért nagyon hálásak vagyunk. Jókat beszélgettünk, nótáztunk, jól éreztük magunkat. Ezúton is köszönjük azt a vendégszeretetet, vendéglátást, amit az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének kedves közösségétől kaptunk Bogácson. Az Isten éltesse sokáig jó erőben, egészségben az egyesület minden tagját!

Az Önkormányzatnak köszönjük, hogy biztosította a járművet számunkra, Császi Istvánnak pedig, hogy elvitt minket, és haza is hozott Bogácsról.

Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné

Köszönjük az 1 százalékot!

Faluszerte nyíló árvácskával mondunk köszönetet az 1 % - ért.

Köszönjük mindazoknak, akik úgy döntöttek, hogy személyi jövedelemadójuk 1 %-ával a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatják. Ebben az évben a NAV 163 000 ezer forintot utalt a faluszépítő egyesület számlájára, melyet elsősorban árvácska vásárlásra költöttünk. Így idén az SZJA 1 %-ból felajánlott összegért faluszerte nyíló árvácskával mondunk köszönetet.

Tisztelettel köszönjük a felajánlást, mellyel segítik terveink megvalósítását, szeretnénk a jövőben köztereinket egyre szebbé tenni, emlékhelyeket létrehozni, a hagyományokat őrizni, Jászboldogháza kulturális életét virágoztatni.

Ha Önnek nem állt módjában 1 %-ot felajánlani, de szívesen támogatná az egyesületet bármilyen csekély (vagy ha teheti nagyobb) összeggel, ezt megteheti személyesen vagy a helyi Takarékszövetkezetben a **Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel.

Bankszámlaszámunk: 69500194-11-021591

Támogatását tisztelettel köszönjük!

Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza

BOLDOGBT

Bemutakozó

Kb. 30 évesen...

Minden évben október első vasárnapján volt a Jászboldogházához tartozó csíkosi búcsú. Sajnos már csak emlék. Egykor ott éltünk szüleimmel és testvéreimmel. Apukám Montvai Menyhért és anyukám Kobela Mária voltak. Öten voltunk testvérek. Ikertestvéreim sajnos meghaltak, így hárman maradtunk. Zoli bátyám és nővérem, Kati. A csíkosi iskolában végeztük el a 8 általánost. Az akkori idők nehézségei ellenére tudtunk továbbtanulni. Én elvégeztem a gyors- és gépíró iskolát, majd a Lehel Vezér Gimnáziumban érettségiztem, és utána a közgazdasági technikumban is sikeres érettségit tettem. Ezt követte Budapesten a Külkereskedelmi Főiskola. A nehézségek ellenére nagyon szép gyermekkorunk volt. A

mai napig tartjuk a kapcsolatot a régi osztálytársakkal, Erki Zolival, Erki Irénnel, Szatmári Gizivel és Imrével, Hudra Ferivel. Sajnos már sokan itt hagytak, nemrégén hirtelen Szaszko Sanyi is...

Szüleim nővéremmel és a bátyámmal

Az 1963-as árvíz teljesen tönkretette az ott élő családokat, így már nincs tanyavilág. Az iskolánk és templomunk helyére emlékkeresztet állíttattunk, és minden évben búcsúkor tiszteletünket tesszük. Mise után egy baráti beszélgetős ebéddel zárjuk a napot.

A szüleim Jászberényben kezdték újra életüket, mivel Apukám jászberényi születésű volt. Én is Jászberényben élek. 1964-ben férjhez mentem. Férjem budapesti volt. Két gyermekünk született, a fiamnak van egy kft.-je, a lányom tanító. Szép unokáim vannak, ők szépítik meg nyugdíjas napjaimat. Én a TÖVÁLL-nál kezdtem dolgozni, amikor azt felszámolták, a Hűtő-

gépgyár, később Electrolux pénzügyi osztályán dolgoztam nyugdíjazásomig.

A bátyámnak 3 gyermekje született, a nővéremnek pedig kettő. Sajnos már a szüleim is és a testvéreim is elmentek. A férjem is sajnos már meghalt. A szabadidőmben sokat kertészkedem. Nagyon szeretem a virágokat, és szeretek olvasni.

A búcsú közeledtével jó visszaemlékezni, hiszen ilyenkor már Anyukám sütötte a finomabbnál finomabb süteményeket, és várta a családot haza mise után finom ebéddel.

Unokáim: Dorina és Barbara

Jászboldogházán már csak egy rokonom van. A találkozókra nagy örömmel jövök „haza”, jó érzéssel töltenek el ezek a napok. Jó együtt lenni a régi barátokkal, ismerősökkel. Jó emlékezni gyerekkorunkra, a szép évekre.

Sisa Józsefné Montvai Mária

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT

elhunyt tanítóinkra, valaha köztünk élt és másutt nyugvó barátainkra, ismerőseinkre.

Találkozzunk

2021. november 1-jén, hétfőn 14 órakor
a temetői emlékoszlopoknál.

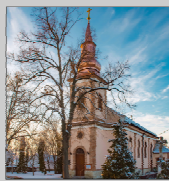
Emlékük legyen áldott, pihenésük csendes.
Szívünkben őrizzük őket!

Mindenkit vár a BOLDOGBT Egyesület

önállóvá válásának

75 éves évfordulóján

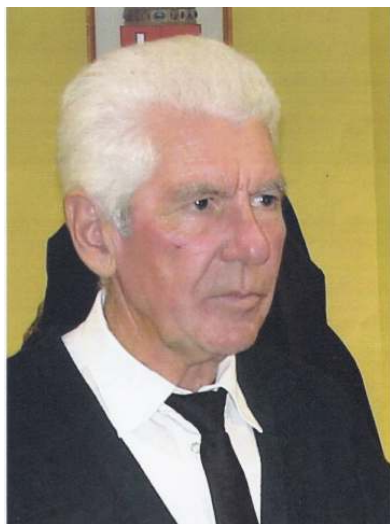
Az emberek életének apró eseményei is részévé válnak lakóhelyük történetének.

Jászboldogháza 75 éves történetének is meghatározó elemei az itt élők és a gyökereikkel idekötődők munkája, emlékei – élete, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy az elmúlt évtizedek során településünk csak gazdagodott, és méltó helyet vívott ki magának a Jászságban és azon túl is.

Az elődök munkáját értékné tartva, megbecsülve azt, haladtak és haladnak a megkezdett úton, annak szellemében végezték és végzik a munkájukat – élték és élnek az életüket.

Jászboldogháza önállóvá válásának 75 éves évfordulójára egész évben emlékezünk. Ennek kapcsán itt élők és idekötődők idézik fel életük eseményeit, mindazt, amit községünkért tettek és tesznek, mindazt, amit Jászboldogháza jelentett és jelent nekik, és mindazt, amit Jászboldogházától kaptak.

Emlékek...

Jászboldogháza az idén 75 éves, ennél kicsit előbb láttam meg a napvilágot az 1939-es év végén karácsony és szilveszter között Jászberényben a Diófa utcában. Abban a korban bábaasszony segített a világra, szerencsésen, komplikációk nélkül. Ebben az időben Jászboldogháza még Jászberényhez tartozott. Hideg tél és nagy hó volt ezen a télen, ezért édesapám a

tanyáról csak 1940. január 3-án tudott a városba utazni, és hivatalossá tenni születésemet. Így történt, hogy 6 nappal fiatalabbként kezdtem földi pályafutásomat, mint valójában, legalábbis a családi legenda szerint, hiszen az akkori szemtanúk már nem élnek. A szüleim Jászberény szentimrei tanyájára vittek haza, a kemény téli időben lovas kocsival, ahol bátyámmal, majd öcsémmel és húgommal kiegészülve, négyünket neveltek a nehéz háborús évek alatt, majd az azt követő évtizedben. Az akkori tanyánk talán 1 kilométerre volt a mostani közigazgatási határtól, amely Jászboldogháza és Jászberény között húzódik, lényegesen közelebb volt a faluhoz, mint a városhoz. Általános iskolás osztályaimat a porteleki iskolában végeztem el, majd azt követően két év alatt az „Ezüstkalászos gazda” tanfolyamot. Abban az időben, vagyis az ötvenes évek közepén a családi gazdálkodás volt a vidék meghatározója, így a katonasághoz történő bevonulásomig édesapám gazdaságában dolgoztam.

1960-62 között katona voltam Budapesten, ahol szakácsként „védtem” a hazát, szerencsére háborús időszak nélkül. Leszerelésemet követően átszervezték a mezőgazdaságot, megszűnt a családi gazdasági forma, így munkahely után kellett nézmem, új pályát kellett

választanom. Fiatal koromban Porteleken a helyi önkéntes tűzoltó egyesületben már tevékenykedtem, megismertem ennek a foglalkozásnak az alapjait, így a hivatásos tűzoltói pályát választottam, ahová 1963. január elsején fel is szerettem. Heves megyében kezdtem a szolgálatot, Hatvan városában szolgáltam, majd 3 év múlva – közelebb – átkerültem a Jászberényi Tűzoltóságra. Idővel az előmenetelem céljából egyéves bentlakásos iskolára vezényeltek Budapestre, amit jó eredménnyel el is végeztem.

A magánéletemben is változás történt a katonaság után, 1963 őszén feleségül vettem Versegi Juliannát, aki szintén a szentimrei tanyavilágban nőtt fel. A mai napig, immár 58 éve vagyunk házasok, kitartottunk jóban, rosszban és többek között betegségben is. Közös életünket édesapám szentimrei tanyáján kezdtük, majd 1964 őszén költöztünk Jászboldogházára, először albérletbe, majd 1965 októberében elkészült családi házunkba. A szülők tanyáihoz közeli Boldogházát választottuk a család lakhelyének, így innentől számítunk jászboldogházi lakosnak, és azóta is a Bajnok utcában élünk. A későbbi években az öcsém is itt telepedett le családjával, így egymás mellett lakunk évtizedek óta.

A családi házba történő költözés előtt megszületett első gyermekünk, Tibor nevű fiunk, majd a következő évben Tünde nevű lányunk. A gyors családalapítás után szépítettük, bővítettük a házunkat, akkori korunk megfelelően háztáji gazdaságot alakítottunk ki az udvarunkon. A gazdálkodás szeretete a fiatalkorban eltöltött évekből megmaradt. Először lovat tartottunk és csikót neveltünk feleségemmel, ma már csak néhány birka maradt a portán, korunknak megfelelően.

Közben teltek az évek, gyermekeink növekedtek, jártak sorban iskoláikat, mindketten diplomát szereztek, szakmát választottak. A fiam követett a hivatásszeretben, ő is hivatásos tűzoltó lett, tűzoltó mérnökként dolgozik a Jászberényi Tűzoltó laktanyában, már évtizedek óta vezető beosztásban. Időközben megnősült, Jászberényben él családjával, született 3 gyermeke, vagyis az unokáink, akik már szintén felnőttek, mindegyik diplomát szerzett, és szakmát választott. Legidő-

sebb unokánk, Melinda biológus, a középső Andrea angol-földrajz szakos gimnáziumi tanár, Bálint mérnök-informatikus. Büszkéek vagyunk rájuk, bízunk benne, hogy egészséges és sikeres emberek lesznek a későbbiekben.

A lányunk, Tünde Szolnokra a vasúthoz ment el dolgozni iskolai befejezését követően. Közben munka mellett a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett diplomát. Húséges típus, több munkakörben is dolgozott, de a mai napig is a vasúthoz kötődik munkája. Még a kilencvenes években Szolnokra is költözött, hogy a napi munkába járás könnyebb legyen, azóta is ott él és dolgozik. Gyakran és rendszeresen jár hozzánk, intézi a kisebb beszerzéseket, segít a háztartásban édesanyjának.

Ma már a nyugdíjasok életét éljük a feleségemmel, 32 év után 1995-ben befejeztem a hivatásos munkámat, felső korhatárral főtörzsszázlósként vonultam nyugdíjba. Azóta a gazdálkodás és a kertészet a fő tevékenység a család támogatása mellett.

Édesapámat követve, aki 18 évig lakott nálunk, és aktív tagja volt a nyugdíjas klubnak, feleségemmel mi is beléptünk az egyesületbe, miután nyugdíjas lettem. Néhány év múlva az egyesület elnökének választottak meg, amely tisztséget immár két évtizede töltöm be,

természetesen sok segítő tag támogatásával. A nyugdíjas egyesület élete igen mozgalmas. A klub vezetősége a tagság jóváhagyásával szervezi az éves tevékenységet. Minden évben elmegyünk kirándulni busszal, megnézzük egy-egy nevezetességet. Régóta részt veszünk a hagyományos kézi aratóversenyeken, ahol az évek során szép eredményeket értünk el. Minden évben öt napot pihenünk a bogácsi üdülőben. Az Önkormányzat által rendezett ünnepségeken is részt veszünk, és lehetőségeink szerint támogatjuk a rendezvényeket. Nagyon nagy esemény minden évben az elszármazottak fogadása, amit a klub vállalt fel 20 évvel ezelőtt, és a mai napig nagyon jó kapcsolatot ápolunk a vezetőjünkkel, Veliczkyne Koncsik Ilonkával és a tagsággal.

A lakóhelyünkért, környezetünkért, a falu közösségéért történő támogatás és tenni akarás mindig fontos volt számomra. Közel 60 éve élünk Jászboldogházán, szeretjük ezt a kis települést, otthon és biztonságban érezzük magunkat. Sok-sok év alatt számos embert megismertünk, elveszítettünk, újakkal találkoztunk. Amíg egészségem engedi, koromnak megfelelően segítem és támogatom kis közösségünk mindennapjait.

Fózer Tibor

Képek a 75 éves község történetéből

Faluköszöntő tábla

A Rákóczi utca részlete - új burkolattal

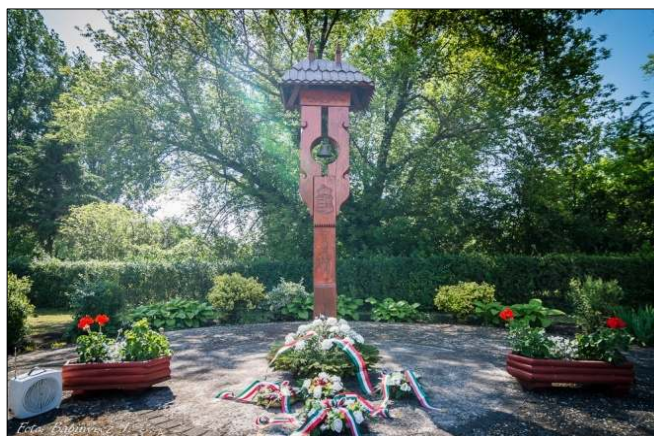
Szolgálatóház

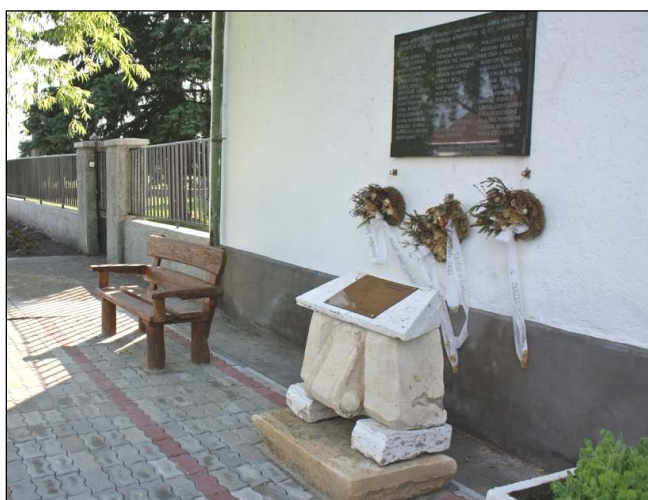
Tájház tájékoztató táblával

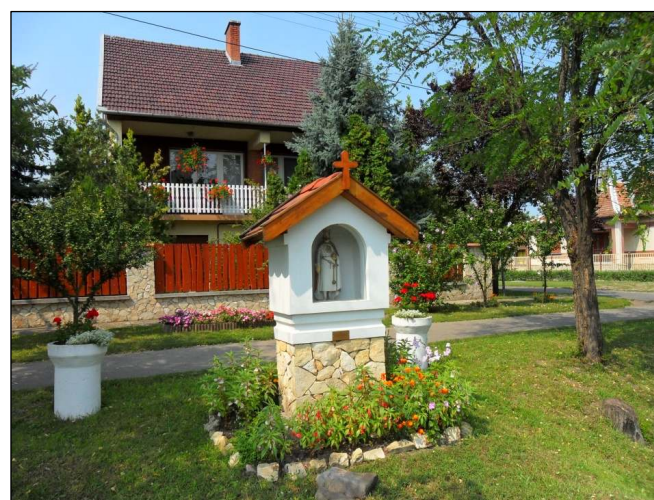
A tápiói Szent Vendel szobor

Trianoni emlékmű – harangláb

Központi iskola emlékhelye

A 6 szoborfülke egyike

Tápiói búcsú

Egy év kihagyás után szeptember 11-én megtartottuk a tápiói búcsút. Nagyon szép napos időben 11 órakor az egykori kápolna helyén kialakított emlékhelyen, a kereszt előtt szentmisével kezdődött az ünnepség. Sokan összejöttünk Tápióból elszármazottak és utódaik. Sajnos idős koruk miatt többen hiányoztak azok közül, akik kilenc évvel ezelőtt az első újkori búcsút megálmodták és létrehozták, de hála Istennek, évről évre újabb fiatal családok csatlakoznak hozzánk és vesznek részt ezen a hagyományörző eseményen. Idén is érkez-

tek vendégek Törökszentmiklóstól Budapestig és Hatvanától Tápiógyörgyéig sok helyről.

A mise után a művelődési házban folytattuk az ünnepséget. Miután mindenki elfoglalta helyét a szépen megterített asztaloknál, egy gyors létszámmellenőrzés következett. A teremben több mint százán vártuk a poharakba öntött finom étvágyfokozó házi pálinkát, ami

meg is érkezett. Közben elkészült a tápiói búcsú elmaradhatatlan étke, a birkapörkölt. Idén is a már megszokott Tóth László - Káposztás István páros készítette az ebédet. Készült egy bogrács őzpörkölt is, ami igencsak kapós volt azok körében, akik idegenkednek a birka karakteres zamatától. A kiadós ebéd után jólesett a finom házi bor, ami a József Attila utcában Kövér István kertjében termett, bizonyítva ezzel, hogy nem csak a homokon, de a boldogházi fekete talajon is terem jó bor. A bor és a házi pálinka meghozta a jókedvet is, többen dalra fakadtak. A jókedv alakításában sokat segített zenész barátunk, Kajos Kálmán is.

Ebéd után meghallgattuk Besenyi Vendel színvonalas és hiteles előadását Boldogháza múltjáról és a tanyavilág kialakulásáról, illetve elmúlásáról. A délután folyamán az egyik túl a tápiói vendég, Kisádám János felesége, Böbe meglepetésként a 60-as, 70-es évek slágereiből énekelt a búcsú résztvevőinek. Előadását nagy tapssal és egy csokor virággal köszöntük meg. Már ha-

gyománnyosan idén is elkészült Juhászné Terike alkotásában a búcsú tortája, amit most is a Sebestyén család ajánlott fel.

Az estébe nyúló eseményen a nagy többség vagy talán mindenki jól érezte magát. Ezúton is szeretném megköszönni a szervezők nevében azt a sok önzetlen segítséget, amivel így meg tudtuk rendezni a búcsút.

Azt tapasztaltuk, hogy mindenki a tőle telhető maximumot adta hozzá. KÖSZÖNJÜK!

Szűcs Gergely

Csíkosi búcsú

MEGFOGADTUK-MEGÍGÉRTÜK-MEGTARTOTTUK

Hét évvel ezelőtt 2014. október 4-én állítottak emlék helyet a csíkosi iskolának, és ekkor szentelték fel, az újjáépített csíkosi keresztet is. A kereszt mellett régen egy kis kápolna állt, melyet Szűz Mária Rózsafüzér királynője tiszteletére szenteltek fel, és október első va-

sárnapján tartották meg a búcsút. Az emlékhely avatásán Szaszko Sándorral, az ünnepség fő támogatójával elhatároztuk, minden évben felelevenítjük a csíkosi búcsú hagyományait. Sajnos Ő már nem lehetett velünk az idei évben 6. alkalommal megrendezésre kerülő eseményen. Mindig szeretettel gondolunk Rád, Sa-

Hét évvel ezelőtt 2014. október 4-én

nyi! Az idén október 2-án került sor a csíkosi búcsúra. Kinn a határban az emlékhelyen találkoztunk, és a kereszt újra megáldását követően 11 órakor a templomban tartottuk meg az Istentiszteletet. Köszönet Taczman András diakónus szívhez szóló szavaiért. A megemlékezést követően ismét egy kellemes beszélgetéssel egybekötött ebédre vártuk a csíkosiakat. Ha búcsú, akkor nem maradhat el a birkapörkölt sem. A finom ebédet Rácz János és Bazsó Pál készítették, melyet a vendégek jóízűen fogyasztottak el. Köszönjük a vendégek nevében is! A baráti beszélgetések sok-sok régi kedves emléket elevenítettek fel. A jelenlévők szép számú csapata ismét azt bizonyította, a csíkosiak boldogan és szeretettel térnek vissza, hogy újra találkozhasanak, és együtt emlékezhessenek a régi szép időkre. Köszönjük Szűcs Lajos polgármester úr segítő munkáját! Bízunk benne, minden kedves vendég jól

érezte magát, és egy jó hangulatú délutánt töltöttünk együtt. Mindannyian így búcsúztunk el egymástól: "Jövőre újra találkozunk!"

Nagy László

60 ÉVES OSZTÁLYTALÁLKOZÓ

60 évvel ezelőtt végeztük el a nyolcadik osztályt a jászboldogházi régi iskolában. Ezt megünnepelni, emlékezni jöttük össze mi, akik még élünk, 2021. szeptember 8-án. A háború után az 1946-47-es években a nehéz megélhetés miatt kevés gyermeket tudtak vállalni szüleink, így csak 15-en ballagtunk 1961-ben. Osztálytalálkozóink időpontjára hatan elhunytak, ketten „igazoltan” voltak távol (Gömöri Marika és Fabriczius Jancsi), így heten tudtunk részt venni a jó hangulatú, barátságos megemlékezésen: Baranyi Misi, Koncsik Ilonka, Kövér Viki, Mizsei Jóska, Papp Feri, Túróczi Bella és Martonosi Jóska.

Ki-ki felidézte az iskolai emlékeit, csínytevéseit, sikerélményeit, amelyeket több évtized, sorsunk jó vagy kevésbé jó eseményei sem tudtak elhomályosítani. Akkoriban történt az erőszakos iparosítás után a mezőgazdaság „szocialista átszervezése”, ezért szakmák tanulására ösztönözték az általános iskolát befejezőket. Szüleink és tanáraink mégis inkább arra biztattak bennünket, hogy középiskolában tanuljunk tovább, mert a tudás nem vész el, el nem vehető, mint bármely vagyoni tulajdon.

Így az osztályból heten tanultunk tovább középiskolában (az osztály fele), akik közül később négyen szereztünk – a családjukban első értelmiségiként – diplomát. Akik szakmát tanultak, becsülettel helytálltak ab-

ban a beosztásban, ahová sorsuk vezette őket. Voltunk „pajtások”, később „elvtársak” is. Alsós tanulóként még gyapotot is szedtünk az Almási Péter bácsiék mögötti lapon. Igaz, kicsi is volt, kevés is termett – de a „miénk volt”. Soha el nem felejttem Édesanyám (Martonosi Sándorné Dobos Berta) kétségbeesett arcát, amikor 1956 novemberében egy ködös őszi napon az orosz tankok végelethetetlen sora haladt a kövesúton Györgye felé. Önkéntelenül is az ég felé fordulva szakadt fel belőle a fohász: Jaj, Istenem, csak háború ne legyen! Ők édesapámmal együtt átvészelték Budapest bombázását 1944-ben.

Később munka és család mellett is tanultunk, ahogy a fejlődés megkövetelte, illetve, hogy az előírt kreditpontokat megszerezzük. Mindenért meg kellett küzdőnk, semmi sem hullott az ölünkbe. Ma már nyugdíjasként, betegségekkel küzdve, ki családban, ki magányosan, és van, aki külföldön él közülünk.

Nagy szeretettel fogadtuk egykori osztályfőnökünket, Petrányi Miklósné Terike tanárnőt, aki kora ellenére jó egészséggel örövend, szellemileg frissen vett részt a beszélgetésekben. Előző osztályfőnökünk, dr. Nyíri Jenőné hollétét nem tudtuk kinyomozni – de bárhol is van, őszinte tisztelettel és szeretettel emlékezünk rá. Jó pedagógus volt, szerette tanítványait. Ugyanígy emlékezünk a többi egykori, felsőben tanító tanárainkra: Hájas Magdika tanárnőre, a Menyhárt házaspárra, alsós tanítóinkra, Vénusz Máriára, Szőke Teréziára, Kovács Istvánné, valamint elhunyt osztálytársainkra is: Csirke Marikára, Józsa Kálmánra, Eszes Etelkára, Kövér Erzsire, Matók Sanyira, Németh Vendelre, Tóth Ferire.

Itt szeretném megköszönni mindannyiunk nevében Polgármester Úrnak és az iskola vezetésének, hogy rendelkezésünkre bocsátották az iskola udvarán lévő közösségi helyiségeket, ahol kulturált körülmények között emlékezhettünk a mögöttünk hagyott évekre. Nem utolsósorban köszönjük a finom ebédet az iskola-konyha személyzetének.

Búcsúzáskor csak egészséget kívántunk osztályfőnökünknek és egymásnak azzal a reménnyel, hogy öt év múlva mindannyian találkozhatunk.

Martonosi József

Őszi beszámoló a bölcsődéből

Szeptember 29. Szent Mihály napja, e nappal kezdődött az úgynevezett kisleveles őszi ideje, a lakodalmasítás őszi időszaka, ami Katalin napjáig tartott. Ez a nap a **gazdasági év fordulója**. A pásztorok ilyenkor adtak számot a rájuk bízott jószágokról. A hagyomány szerint Szent György-napkor legelőre hajtott állatokat Mihály napján hajtották vissza a falvakba. Ezért ekkor számoltatták el, szegődtették újra a pásztorokat, ekkor fizették ki őket.

E jeles nap alkalmából vettünk részt a Mihály-napi mulatságon, amelyre az óvodások hívtak meg bennünket. A mulatságot a hagyományokhoz híven, a játszótéren rendezték meg, ahol sok móka és finomság várta a gyermekeket. A program keretein belül az óvodások tartottak zenés-táncos előadást, majd azt egy izgalmas akadályverseny követte, ahol a nagyobb gyerekeknek szurkolhatott a legkisebb korosztály. Az izgalommal teli szurkolás után pedig szabadon játszottak a gyerekek, és közben falatozhattak a felkínált gyümölcsökből és egészséges nassolnivalókból. Ezúton is szeretnénk megköszönni a meghívást a Csibe csoport nevében, nagyon jól éreztük magunkat, ezen a csodás délutánon.

Október 4. az állatszeretetéről ismert Assisi Szent Ferenc ünnepe. Ekkor emlékezhetünk meg a bölcsődében az Állatok Világnapjáról. Az állatok szeretetét nem lehet könyvekből megtanulni, tanítani. Az élménynyújtás, tapasztalatszerzés, tevékenykedés a legjobb módszer arra, hogy a bölcsődés gyermekek az állatokkal közeli kapcsolatba kerüljenek, ezáltal kialakuljon bennük a szeretet, gondoskodás, védelem érzése.

Ezen a napon a bölcsődében képek könyveket nézegettünk, és ál-

libákat, kakast és papagájt is láthattak. A „kirándulást” követően az állatok hetén készültek még ragasztási technikával barikák, meséltünk állatos meséket, és meglepte a gyermekeket „cini-cini, kisegér” ajándékkal is. Élményszerű hetek mögöttünk, amikre mindig örömmel gondolunk vissza. Végül, de nem utolsósorban, szeretnénk itt is megköszönni Dalmadi Ádámnak és családjának, hogy lehetőséget adtak a látogatásra.

Nagy Lilla
kisgyermeknevelő

lathangokat hallgattunk, így ismerkedtünk az állatokkal azok élőhelyével és kinézetével. A gyermekeknek készültünk egy élményszerző sétával is, aminek úticélja a Dalmadi család volt, ahol barikát,

Őszköszöntő események az óvodában

1. Őszköszöntő rendezvény

Szeptember 25-én megrendezésre került kis falunkban az „Őszköszöntő rendezvény”. Felkérték óvodánkat, hogy egy kis műsorral tegyük még színebbé ezt a rendezvényt. Természetesen örömmel elvállaltuk, és nagy lelkesedéssel készültünk a nagycsoportos gyermekekkel együtt. Különböző őszi témájú körjátékokkal, versekkel és táncos műsorral léptünk fel ezen a napon. A gyermekek a nagy izgalomtól függetlenül, határozottan, nagyon bátran léptek ki a vendégek elé, és gyönyörűen adták elő a műsort. A műsornak nagy sikere volt, hiszen vastapsot kaptak a gyermekek a végén.

Nagycsoportos gyermekek műsora az Őszköszöntő rendezvényen

Vuk csoport Mihály-napi műsora

Maci csoport Mihály-napi műsora

Vetélkedő

2. Mihály-nap

Minden évben projektnap keretén belül ünnepeljük meg a Mihály-napot. Idén ezt projekthét keretén belül tettük meg. Sajnos a járványügyi helyzet miatt idén sem lehettek jelen a szülők a Mihály-napi rendezvényen, ettől függetlenül nem szeretnénk volna, hogy a gyermekek kimaradjanak ebből az élményből. A hét elején sokat beszélgettünk arról, hogy mi is történt Mihály napján, illetve milyen népszokások és hagyományok kötődnek ehhez a naphoz. Sok képeskönyvet nézegettünk ezzel kapcsolatban. Vásári kikiáltókat, vásári énekeket tanultunk, melyből mindkét csoport kisebb műsort adott elő a Mihály-napi rendezvényen. A rendezvényünket a korábbi évekhez hasonlóan idén is a játszótéren rendeztük meg. Mindkét csoport előadta a kis műsort, amivel napokig készültek, majd a műsor után a gyermekeknek vetélkedőt szerveztünk. Minden gyermek örömmel vett részt a játékos feladatokban. A délelőtti további részét pedig vidám, zenés szabad játékkal töltöttük.

3. Színházlátogatás

Az Aba-Novák Agóra Kulturális Központ ebben a nevelési évben is folytatja a „Mesék szárnyán” című bérletes meseelőadás sorozatát, melyre óvodánk is regisztrált. A színházi előadásokon minden évben az idősebb gyermekek vesznek részt. Október 4-én már részt is vettünk a „Pom pom meséi” című bábelőadáson. Vonatközlekedéssel mentünk el Szolnokra, ami már egy nagy élmény volt a gyermekek számára, majd helyi buszjáratral mentünk el a színházig. A gyermekek közben megtapasztalhatták a városi közlekedés szabályait is, illetve a tömegközlekedésen való viselkedési szabályokat is gyakorolhatták. A gyermekek már nagyon jól tudták, hogy milyen szabályok vonatkoznak rájuk és a felnőttekre is a színházakban, hiszen nagyon sokat beszéltünk róla már az előző napokban is. Elfoglaltuk a helyünket, és már kezdődött is a bábelőadás. A gyermekek nagy érdeklődéssel, kíváncsisággal és élvezettel figyelték végig az előadást. Hazafelé a vonaton már

örömmel tartottak élménybeszámolót egymásnak a mesében történekekről. Nagy sikere volt az előadásnak.

Klinkó Andrea óvodapedagógus

Állatok Világnapja projekthét az óvodában

Az Állatok Világnapja (október 4.) szellemiségének lényege, hogy felhívja a figyelmet ember és állat kapcsolatának fontosságára. Nekünk óvodai szinten az a legfontosabb célunk, hogy kialakítsuk, illetve elmélyítsük az állatok iránti tiszteletet és szeretetet. Mindehhez a kezdeti szikrát, vagyis az életkori sajátosságból adódó érdeklődést minden óvodásunk magában hordozza. Ezért is fogadták kíváncsisággal fűszerezett örömmel a **porteleki Alpaka Farmra** tervezett kirándulást, melyre a két csoport két különböző napon kerített sort. A vendéglátó házaspár hú kalauzunk volt birodalmuk körbepályázása során. A legnagyobb szenzációt természetesen a különféle színváltozatú, barátságos ábrázatú ALPAKÁK jelentették, melyeket akácfalevéllel etethettünk, és egy szelíd kicsikét meg is simogathattunk. Ezenkívül **kutyák, tyúkok, gyöngytyúkok, nyuszik, francia törpejuhok, libák és emuk megtekintésére is lehetőségünk nyílt.** Összehasonlítottuk a házi tyúk és a gyöngytyúk tojását, megtapogattuk az emu nagy zöld tojását, megsimogattuk a nyuszikat, etettük a juhokat, fűvet téptünk a libáknak. A kis-középsős Vuk csoportosok a téli-kertben összehasonlították a juhok és az alpakák gyapjának puhaságát, kipróbálhatták a kártológépet, amivel a gyapjú kifésülése történik, figyelemmel kísérték, hogyan lesz a kifésült gyapjúból a rokka segítségével fonál. A nagy-középsős Maci csoportosok ezen kívül kézműveskedésen is részt vettek, mely során különféle színű gyapjufonalak és papírsablonok segítségével egyedi alkotásokat készítettek: pulit, alpakát, bárányt. Mindkét csoport nagyon jól érezte magát a farmon, ahol a végén egy kis játékra is jutott idő. Köszönjük az Önkormányzatnak a rendelkezésünkre bocsátott két kisbuszt, Császi Istvánnak és Pócz Imrénének (Zsófi dajka néni) pedig azt, hogy ellátták a sofőri feladatokat. Emellett köszönettel tartozunk azoknak a szülőknek is, akik biztosították számunkra a gyereklátogatásokat,

ill. részt vettek azok beszerelésében.

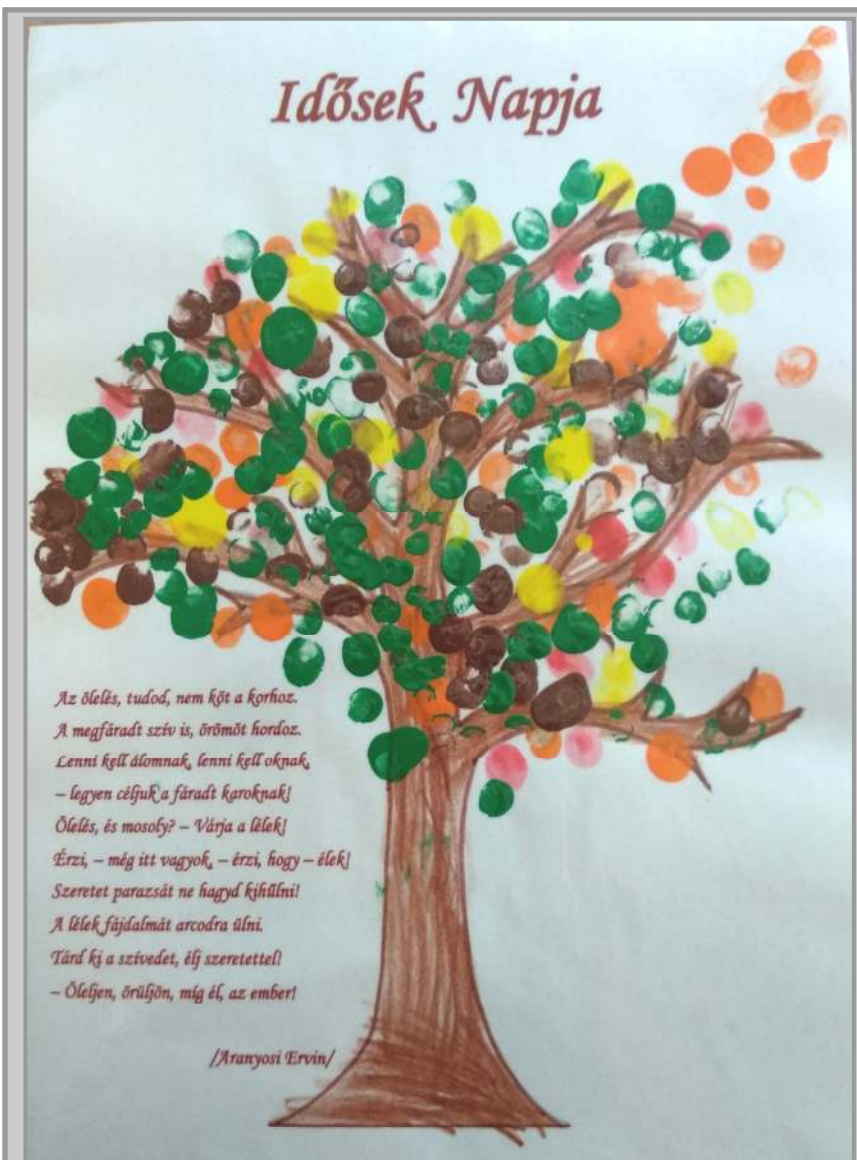
Az Állatok Világnapja projekthéten helyben is lehetőségünk nyílt állatokkal való ismerkedésre. A két csoport eltérő időpontokban látogatott el **Kispál Sándorékhoz** (Kispál Tomika Vuk csoportos óvodásunk nagyszülei) **báránysimogatásra és -etetésre, valamint Palyáné Bazsó Anitáékhoz** (Palya Petra Maci csoportos óvodásunk otthonába) **nyuszi- és galambbetetésre, simogatásra.** Kispálné Arankaéknál először a kerítésen át szemléltük a báránykákat és a felnőtt juhokat, majd megetettük őket lucernával, egy szelídebb bárányt pedig megsimogathattunk. Lelkes vendéglátóink megmutatták a takarmányfélét is, a gyerekeknek lehetőségük nyílt beletúrni a kukoricába, búzába, zabba, napraforgóba, amit élvezettel ki is használtak. Mivel baromfik is kapirgáltak a portán, ezért abból is elkaptak nekünk egyet, hogy megsimogathassuk a tollát, taréját. Énekeltünk is neki, meghallgathatta az „Erre kakas, erre tyúk...”-ot. Köszönjük szépen a Kispál házaspárnak, hogy ismét szeretettel fogadtak minket, és megnézhettük állataikat.

Palyáné Bazsó Anitáéknál nem mindennapi élményt jelentett a nyuszi simogatása és a répával, káposztalevéllel való etetése. Csodálatos volt testközelből megfigyelni ezeket az aranyos állatokat. A galambok megfigyelése is érdekes volt, a gyerekek kukoricát is morzsolhattak, amit nagyon élveztek. Ezúton is köszönjük szépen a kedves vendéglátást.

A felsorolt kirándulásokon kívül az óvoda falain belül is az állatok jelentették a fő témát egész héten, így összegzésként elmondható, hogy nagyon tartalmas volt az Állatok Világnapja projekthetünk.

Berkó-Fejes Györgyi

**Az Idősek világnapja alkalmából a Mesevár Óvoda és Bölcsőde
gyermekai és dolgozói szeretettel köszöntik
Jászboldogháza időseit!**

"Egy a természettel" Vadászati világkiállítás – kirándulás

2021.09.27-én iskolánk 6. osztálya és a 7. osztály néhány tanulója a Fátyol program keretében részt vett a vadászati világkiállítás rendezvényén.

A rendezvény során alkalmunk volt megtekinteni házánk és a Föld több tájának állatvilágát- főleg állatpreparátumok segítségével. Betekintést kaptunk az állatok élőhelyéről, vadgazdálkodással, vadászattal kapcsolatos ismeretekről.

Lehetőségünk volt különböző ismeretterjesztő programok keretében játékokban részt venni, amit a gyerekek nagyon élveztek.

Tájékozódunk a klímavédelem és környezet-tudatosság, fenntarthatóság témaköreiben is.

A program a tanulónak díjmentes volt a regisztráció után.

Az utaztatást Jászboldogháza Önkormányzatának kis-

buszaival bonyolítottuk. Ezúton köszönjük az Önkormányzat támogatását!

Dani Vid Károly

Agancsokból épített kapu

Új munkatársaink

•**Katona Gizella** vagyok. Rákócziútfőn járok át a jászboldogházi iskolába. Huszonnégy évig dolgoztam általános iskolai tanítónak, ahol a Zsolnai József által kidolgozott nyelvi-irodalmi kommunikációs olvasás-tanítási módszerrel tanítottam 1-5. osztályos gyerekeket. Már ekkor éreledt bennem a gondolat, hogy tovább fejlesztem magam, s a választott terület a logopédia lett. Pár év múlva a tanulásban akadályozottak pedagógiája szakot is elvégeztem. Később az autis-

ta gyerekek terápiájában való jogosultságot is megszereztem. Jelenleg óraadóként dolgozom, mert pár éve nyugdíjba mentem. Ismerősként tértem vissza, mert hosszú éveken át az óvodában is és egy évig az iskolában is dolgoztam, s ott már találkoztam jelenlegi tanítványaimmal.

Szabadidőm nagy részét a családommal töltöm el, férjemmel, három fiammal, párjaikkal, valamint két unokámmal.

•**Pusztai Márta** vagyok, gyógypedagógus. Diplomámat a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Karán szereztem 2010-ben. A főiskola befejezését követően rögtön dolgozni kezdtem. Immár 11 éve végzek fejlesztő munkát. A családommal Jászberényben élek.

Jelenleg a helyi Szent István Körúti Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola és Készségfejlesztő Iskola 9. évfolyamos, értelmileg akadályozott csoportjának vagyok az osztályfőnöke. Ebben a tanévben a főállásom mellett, a jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola 6-8. osztályos tanulóinak tartok képességfejlesztő foglalkozásokat, heti 5 órában. Céлом, a sajátos nevelési igényű gyermekek egyéni megsegítése, sikerélményhez juttatása a tanulás terén.

•**Sebestény Dóra** vagyok. 2019-ben végeztem a Kaposvári Egyetemen logopédia szakirányú gyógypedagógusként. A diploma megszerzése után azonnal el tudtam helyezkedni a szakmában a Jászberényi Tanterületi Központnál mint utazó gyógypedagógus. Jelenleg 6 iskolában tartok logopédiai terápiát: Jászboldog-

házán, Jánoshidán, Jászfelsőszentgyörgyön, Jászládán és két jászberényi iskolában fejlesztem a gyerekeket. A jászboldogházi általános iskolában az előző tanév második félévében kezdtem meg a fejlesztéseket. Ebben a tanévben 4 órában, 10 gyermeket látok el.

•**Lakatos Zolt** vagyok, 47 éves. Jászberényben születtem és nőttem fel. Középiskolámat Jászapátin végeztem, majd 1996-ban beiratkoztam az ELTE Társadalomtudományi Karára, ahol szociális munkás diplomát szereztem. Közben 2001-ben egy évet töltöttem Angliában nyelvtanulás céljából. A diploma megszerzését követően elhelyezkedtem, majd 2009-ben Angliába költöztem, ahol tíz évet töltöttem el különböző munkakörökben. Ápoltam mozgássérültet, dolgoztam fiatal hajléktalanokkal és idősgondozásban is.

2013-tól eredeti szakmunkás szakmában asztalosként helyezkedtem el, ahol öt évet töltöttem. Utolsó angliai évemben szántam el magam, hogy megszerzem a cambridge-i egyetem CELTA angol tanári képesítését. Ezt követően 2019-ben költöztem vissza Magyarországra, ahol magántanítványokat kezdtem tanítani. 2021 őszétől pedig a jászboldogházi általános iskola felső tagozatosait tanítom erre a nagyon szép és hasznos nyelvre, remélem sikerrel és diákjaim meglepő sikerével.

Szeptember 30. - A népmese napja

2005 tavaszán a Magyar Olvasástársaság felhívással fordult mindazokhoz, akiknek fontos a népmesék fennmaradása és a mesékben élő bölcsesség tovább hagyományozása, hogy csatlakozzon ahhoz a kezdeményezéshez, amely szerint szeptember 30. – Benedek Elek születésnapja – legyen a népmese napja.

A népmese napját első ízben 2005. szeptember 30-án rendezték meg. A nap célja, hogy a könyvtárosok, az óvónők, a pedagógusok és a mesével foglalkozó szakemberek, valamint a meseszerető gyerekek és felnőttek ezen a napon megkülönböztetett tisztelettel forduljanak mind a magyar, mind más népek meséi felé. Iskolánkban is megemlékeztünk Benedek Elekről, s a hagyományokhoz híven a népmese napján játékos feladatokkal örvendeztettük meg diákjainkat.

Alsó tagozatosaink:

A magyar népmese napjára minden évben, így az idén is nagy izgalommal készülődünk, hiszen a mese meghatározó eleme az alsós gyerekek életének. Megismertük, hogy miért és mióta ünnepeljük ezt a napot. Minden osztály az összetételének megfelelő kihívásokkal állt szemben ezen a napon, de mindenhol a játékosan volt a hangsúly. Testnevelésórán a másodikosok a 3-as meseszámhoz kapcsolódóan igyekeztek kiállni a próbákat, ami nagyon tetszett nekik. Az elsősök a különböző tantárgyakhoz kapcsolódóan mesébéli 7 próbát teljesítettek, melynek jutalma a kiszínezett korona lett. A nagyobbak a Magyar népmesék sorozat meséivel kezdték a napot, majd páros munkával a mesevetélkedő feladatait oldották meg. A legügyesebbeket ötössel jutalmazták, hiszen olvasásból minden osztály éppen ennél a Mesék témakörnél tart. Ehhez a naphoz kapcsolódóan rengeteg interaktív feladat közül válogathattunk, ami egy kis versengésre is buzdította a gyerekeket. Mesés rejtvények, fejtörők, színezők közül is választhattak a gyerekek érdeklődésüknek megfelelően. Mindannyian nagy tapssal köszöntük meg Gajdos Márta 4. osztályos tanuló gyönyörű mesemondását, aki minden alsós osztályba ellátogatott elbűvölő mesemondó lánykaként. Ezzel is erősítve azt, hogy az élő szóban elhangzó mesénél nincs nagyobb hatás erre a korosztályra.

Felső tagozatosaink:

A népmese napja a nagyobb diákok számára is mindig nagy előkészületekkel jár. A mesék varázsa, a különböző fejtörő feladványok a felsős tanulók fantáziáját is

megmozgatja. Idén a magyarórákon kapott hangsúlyt a népmese napja.

Minden osztályban megismertették a gyerekek Benedek Elek írói munkásságát egy dokumentumfilmen keresztül. Előzetes feladatként a nyolcadik osztály egyik csoportjának kiselőadást kellett készíteni, melyben a mese fogalmát, a mese fajtáit mutatták be projektoron kivetítve. Egy másik csoport a népmesei elemeket felhasználva alkotott mesét, megadott szavak

és kifejezések segítségével. Ez utóbbi nagyon jól sikerült, a gyerekek vidám hangulatot teremtettek a felolvasással.

A hetedik osztály előzetes feladatként két mesét nézhetett meg, majd ezeket dramatizálniuk kellett.

Mindkét csapat előadása mesébe illő volt. A diákok élvezték a színdarabokat, s az előadó kis művészek is igazán ügyesen oldották meg a rájuk mért feladatokat.

Ötödik és hatodik osztályban illusztrációs feladat várta a tanulókat. A borítékokban egy-egy mese jellemző szereplői vagy helyszínei bukkantak fel, s ezekből az információkból kellett rájönniük, hogy melyik meséhez kell rajzot készíteniük. Az óra végére szebbnél szebb alkotások készültek, melyek a felső folyosó falait díszítik a mai napig is.

Minden osztály kapott még egy feladatot, mellyel versenyezhettek egymással. A cél az volt, hogy összedolgozzanak, segítsék egymást, s felmérjék tudásukat a mesék témakörében egy feladatlapon keresztül. A feladatlap szövegértésből, keresztrejtvényből állt, illetve képek alapján kellett felismerniük a mesecímeket.

A verseny eredménye a következő:

I. 5. osztály

II. 8. osztály

III. 6. osztály

IV. 7. osztály

Gratulálunk az eredményekhez!

Bízunk benne, hogy minden tanuló jól érezte magát ezen a napon.

„A mese örök. A mese pedig azért örök, mert a közönsége is örök. Amíg gyerekek vannak, addig mese is lesz, és a gyerekek sem változnak lényegesen, alapállásuk örök. Mert mi a gyerek viszonya a világhoz? Meg akarja ismerni, és meg akarja hódítani, és ebben segít többek között a mese is.” (Csukás István)

Birgós – Tóth Mónika

Jászsági Mesemondó verseny

Gajdos Márta, iskolánk 4. osztályos tanulója a VI. Jászsági Mesemondó versenyen Jászdózsán különösen szép mesemondásáért Különdíjban részesült.

Szintén Márta a Fedorka Országos Mesemondó Versenyen 2. helyezést ért el. Szívvel gratulálunk az elért eredményéhez!

További sikereket kívánunk!

Hírek a kapitányokról

• Hosszú szünet után szeptember 4-én került megrendezésre a jászkun-kapitányok tanácsulése Jászkisén. Ezt a tanácsulést félévenként szoktuk megrendezni, mindig másik kerületben. Utoljára 2019 tavaszán volt tartva, a járványveszély miatt négy rendezvényünk elmaradt. Nemes József, Jászkisér jászkapitánya megnyitó beszédében örömet fejezte ki, hogy újra találkozhattunk, és az elmaradt rendezvényeket pótolhattuk. Köszöntője után néma felállással megemlékeztünk az elhunyt kapitányokról, akiknek létszáma már az 5 főt érte el. A tiszteletadás után Lukácsi György, Jászkisér polgármestere köszöntötte a jelenlévőket, és reményét fejezte ki, hogy a jövőben nem kell ilyen problémákkal szembenézni. Ezután került sor a „Jászkunság hagyományörzéséért” díjak átadására. Ezek a díjak – mind három kerület részére – évente a redemptiós ünnepségen, május 6-án Jászberényben kerülnek átadásra. Mivel 2020-2021-ben nem voltak megtartva az ünnepségek, így most került sor a díjak átadására. A 2020-as díjazott a Jászságból Győriné dr. Czeglédi Márta, Jászfényszaru polgármestere. A Nagykunságból Vigh Márta, Kunhegyes helytörténeti kutatója, a Kiskunság díját Mészáros Márta, a kiskunfélegyházi Kiskun Múzeum igazgatója kapta meg. A 2021-es díjak kiosztása az alábbiak szerint került lebonyolításra. A jászkapitányok által adományozott díjat Molnár Levente hagyományörző huszárőrnagy, a Jász Lovas Bandérium jelenlegi vezetője kapta. A Nagykun kapitányok díját a népművészet ápolásáért Bán Andrea néprajzos kapta. A Kiskun kapitányok díját Szakál Aurél, a kiskunhalasi Thorma János Múzeum igazgatója kapta. A díjazottak munkásságát Hortiné dr. Bathó Edit méltatta. A díjak kiosztása után Eszes Béla, Jánoshida polgármestere adott tájékoztatást a XXVI. Jász Világtalálkozó-ról, melynek tervezett időpontja 2022. június 24- 25-26. A világtalálkozó fővédnöke dr. Csányi Sándor. Ezután került sor az új jászkapitány és az új nagykun kapitány életútjának ismertetésére. A sors fintora, hogy egyik kapitányjelölt sem tudott részt venni a rendezvényen. Az új jászkapitány, aki jövőre lesz beiktatva, Pesti Róbert, a boldogháziak előtt elég ismert a Hagymányok Hétvégéje szervezése révén. Az új nagykun kapitány Győrfi Lajos szobrászművész, aki karcagi születésű, 60 éves, Püspökladányban él, és sok szabadtéri szobra van a Nagykunságban. Berekfürdő őt választotta nagykun kapitánynak. Beiktatása szeptember 11-én volt Berekfürdőn.

Ezek után a napi dolgok kerültek előtérbe, úgymint a jászkun főkapitány kinevezése, melynek személyét a Kiskunság fogja adni. Varga Ferenc, Szank kiskun kapitánya beszélt az I. Kun találkozóról, mely a szanki Kiskun Emlékhelyen volt megtartva.

Ezen a tanácskozáson adott tájékoztatást dr. Dobos László, a Jászok Egyesületének elnöke az egyesület megalakulásának 100., újjáalakulásának 30. évfordulójára rendezendő ünnepségről. Az ünnepséget a Hadtörténeti Intézet és Múzeumban rendezték meg szeptember 11-én. Itt kerültek átadásra a 2020- 2021-es Jászságért Díjak, mivel a világtalálkozók ezekben az

években elmaradtak. A 2020. év díjazottja dr. Körei Nagy József jogász és felesége dr. Körei Nagy Katalin ügyvéd. A 2021. év díjazottja Dávid Sándor, Jászszent-andrás jászkapitánya, aki fafaragó iparművész. Számomra a rendezvények nagyon felhalmozódtak, mert augusztus 28-án volt az I. Kun találkozó Szankon, ahová meghívást kaptam, de a Hagymányok Hétvégéje is akkor volt a Bartal tanyán, és én azt választottam. Szeptember 11. is nagyon zsúfolt volt, mert ekkor volt a Nagykun kapitány beiktatása Berekfürdőn, a Jászok Egyesületének 100., illetve újjáalakulásának 30. évfordulója Budapesten, valamint ekkor volt a tápiói búcsú is. A sok program mellett én a családi összejövetelünket helyeztem előtérbe, ahol a vejem és az unokám születésnapját ünnepeltük. A jászkiséri megbeszélésen még voltak egyéb dolgok, problémák, de ezekről majd akkor adok tájékoztatást, ha megoldódnak. A tanácskozás egy jó ebéddel zárult.

• A Jász Múzeum rendezésében a Bevárosi Esték sorozat újabb darabja került bemutatásra szeptember 23-án, melynek témája „Volt egyszer egy arisztokrata futballista Jászberényben: Waldeck György” címmel. Az előadás első részében Metykó Béla helytörténeti kutató ismertette a grófi család történetét.

Waldeck György 1937-ben született Tiszaroffon földbirtokos grófi családban. Az előadó a család eredetét az 1700-as évekig vezette vissza. Ezután tért át az 1945 utáni évekre. A földbirtokot a Rákosi-rendszer kisajátította. Így került Jászberénybe édesanyjával a nagyszüleihez, aki Csák lány volt. A család bemutatása után az előadást Hoffer András folytatta, aki a jászberényi labdarúgás krónikásaként ismert. Elmesélte, hogy már az első négy osztályt együtt járta Waldeck Györggyel az Attila úti szükségiskolában, majd a Morgó Iskola diákja volt. Az általános iskola után ipari tanuló lett, és a gyakorlatát az Aprítógépgyárgyárban töltötte. 1955-ben lett forgácsoló szakmunkás. Labdarúgó pályafutása is ekkor kezdett felfelé ívelni. A jászberényi Vasasban megyei ifjúsági bajnokságot nyertek, és ennek gólkirálya is lett. Az akkori rendszer hatására jobbnak látta a családi nevét magyarosítani, és úgy lett belőle Vári György. A felnőtt csapatban 1954-ben kezdett játszani, és a három futballal töltött évből kétszer lett gólkirály. 38 meccsen 37 gólt szerzett, és úgy jutottak be az NB II-be. Egy 8:2-es győzelem alkalmával hétszer volt eredményes, és ezekre már a magasabb osztályú csapatok is felfigyeltek. Ekkor került át a fővárosi Vasasba, ahol 10 első osztályú találkozón vett részt. Majd a Győri ETO-ban focizott két évet, ahol összesen 16 gólt szerzett. A következő csapata a Pécsi Dózsa, ahol 42 mérkőzésen 14 gólt rúgott. Rövid ideig a Diósgyőr játékosa is volt. Ezután a VM (Vörös Meteor) Egyetértésben ismét gólerős játékos volt 1969-ig. Az NB I-ben 126 meccsen lépett pályára, és az ellenfélnek 41 gólt rúgott.

53 évesen, 1990-ben hunyt el, sírja a Szent Imre herceg temetőben van.

Nagy Albert
Jászkapitány

Bemutatjuk községünk fiataljait

Dalmadi Ádám vagyok, 1991-ben Jászberényben születtem. Jászboldogházán a Tompa Mihály utcában neveltek fel szüleim nővéremmel együtt. Óvodába és iskolába Jászboldogházán jártam. Tanulmányaimat a Szolnoki Műszaki Szakközép- és Szakiskola Baross Gábor Tagintézményben folytattam, ahol 2010-ben érettségit tettem, és 2012-ben autószerelőként végeztem. Szeretem a szakmámat, de mivel otthon a család mezőgazdasággal foglalkozik, abban nőttem fel, édesapámmal és nagyapámmal nagyon sok időt töltöttem kint a határban a földeken, mindig nagyon szerettem velük lenni, és segíteni a munkában, ezért közelebb áll hozzám a mezőgazdasági munka, és mindig az volt a tervem, hogy ha felnövök, akkor ezzel szeretnék foglalkozni. Ezért az iskola elvégzése után itt helyben helyezkedtem el dolgozni Gaál Ferenc mezőgazdasági vállalkozónál, ahol olyan munkát tudok végezni, amiben örömet lelem. A munka mellett segítetek szüleimnek az állatok ellátásában és a takarmány betakarításában.

A párommal 2014-ben ismerkedtünk meg. Ő Mészáros Zsuzsanna Éva, aki 1993-ban Jászberényben született,

Zsuzsa, Ádám és a gyerekek

és a szomszédos településen, Porteleken lakott szüleivel és két testvérével. Édesanyja boldogházi születésű, ezért őt is sok rokonai szál fűzi Jászboldogházához. Nem volt nehéz eldönteni, hogy közös otthonunknak Jászboldogházát válasszuk. 2017-ben összeköltöztünk a Rákóczi utcai családi házba, amelyet felújítottunk. Nagy örömkre 2018-ban megszületett kislányunk, Boglárka, 2021-ben pedig kishúga, Gabriella. Örülünk annak a lehetőségnek, hogy itt helyben nagyon szép bölcsőde létesült. Boglárka májusban bölcsis lett. Nagy meglepődésünkre nagyon megtetszett neki, szívesen megy minden reggel, és délután nagy örömmel mesél róla. Már hugival is egyre többet tudnak együtt játszani, amivel sok örömet okoznak nekünk.

Szeretünk Boldogházán élni, itt felnevelni gyermekeinket. Estéknként, ha tehetjük, akkor sétálunk együtt. Jó látni, hogy az üres házakba új lakók költöznek, akik benépesítik kis falunkat. Itt vannak a barátaim, akik ugyanúgy ragaszkodnak a településhez, mint mi. Úgy látjuk, hogy van jövője a falusi életnek.

Ezúton köszönöm a lehetőséget a bemutatkozásra!

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Ezúttal arra kértük a fiatalokat, folytassák a megkezdett mondatot, és osszák meg velünk gondolataikat a gyermeknevelésről.

Úgy nevelem a gyermekemet/gyermekéimet...

Nagyon nehéz jól nevelni, hiszen nincsen recept, hogy mit hogyan csináljunk. Kisgyermekkorukban nagyon sokat meséltem nekik, mert úgy gondoltam, fontos hogy együtt legyünk, hogy összebújjunk, hogy ők legyenek a középpontban. Ezzel a kötődés, a szeretet alapjait letettem, melyet, ahogy nőttek, egyre erősítettem bennük. Később a közös társasjáték az együtt mozizás bekuckózva, a vacsora közbeni beszélgetések vették át az esti mese szerepét. A beszélgetés fontos, sajnos ebben nekem is vannak hiányosságaim, ezért így még nehezebb nyitott beállítottságú gyermekeket nevelni.

Azt is fontosnak tartom elmondani nekik, hogy sokfélék vagyunk mi, emberek, és ezt a gyermeknek is észre kell vennie. Mert fontos, hogy érezzék, hogy a másik embernek is vannak igényei, hiszen érző, sérülékeny lények vagyunk mindannyian. Ezért mindig elmesélem nekik, hogyha nekem valami rosszul esett, hogy átérezzék, hogy nem egy álmovilágban élünk, és sajnos sok rossz dolog történik a közvetlen környezetünkben is. Fontos továbbá, hogy kitartó, türelmes embereket neveljek. Ezért következetes szülő vagyok. Sokszor ez nagyon nehéz, de ezt muszáj megtanulniuk. Hiszen, amit elkezdett, azt fejezze is be, és legyen türelmes, tudjon várni. Várni az ételre, várni, hogy a beszélgetőtárs elmondhassa, amit szeretne, várni, hogy az álom megvalósuljon, amire vágyik.

Én boldog felnőttnek képzelem őket egy olyan munkakörben, amit szeretnek. Képzeletemben jó párkapcsolatban élnek, vannak gyermekeik, akikkel örömmel jönnek haza. Remélem, mindig szeretettel gondolnak majd vissza a gyermekkorukra, és erről szívesen mesélnek majd. Álmaimban egy diófa alatt ülök egy szépen megterített tölgyfaasztal mellett. Apró kis unokák csicseregve szaladgálnak körülöttem, és kedves kis kezeikkel simogatják az arcomat. Remélem, boldog, egészséges felnőttek lesznek, és ez az álmom valóra válik

Berczeli Ildikó

Édesanyám mindig azt mondja: „Legnehezebb dolog az életben gyereket nevelni!” Igaza van!

A gyermekek gondolkodása és érzelmi világa teljesen eltérő a felnőtteké-től, és ezt mindig el kell fogadnom minden döntésemnél.

Mint szülő, az a kötelességem, hogy óvjam és védjem a gyermekeimet, azonban vannak olyan helyzetek, amikor hagyom, illetve hagyom, hogy megtapasztalják a dolgokat a saját bőrükön, hogy később hasonló körülményekben tudják a helyes döntést. (Soha nem tévedsz el, ha nem mész be az erdőbe!)

Apaként fel kell őket készítenem a felnőtté válásra és beilleszkedni, helytállni a társadalomban.

Katonai múltam és a Közel-Keleten töltött 10 év miatt kissé keményeb-

ben bánok a fiaimmal, mint más apuka, így a „mumus” én vagyok a családban. Úgy gondolom, egy fiúnak kell a fékező erő, aki néha azért megálljt parancsol, mint nekem Édesapám gyerekként. A szigorú szülői énem mellett azért igyekszem a legjobb barátjuk lenni, akinek mindent elmondhatnak, és megoszthatják az élményeiket, örömeiket, bánatukat, melyekhez próbálok segítséget vagy tanácsot adni. Határozott elveim vannak bizonyos dolgok iránt, ami az alapvető „józan paraszti ész”, tükrözi, és nem ezt a modern, megalomdult világot, ahol már minden lehet, még azt is, amit az Isten sem tud.

Háromgyermekes családban nőttem fel, és a szüleim mindig úgy neveltek, hogy szeressem testvéreimet, illetve édesapám halála előtt is erre kért minket, ezért én is mindig hangsúlyozom a fiaimnak, hogy szeressék egymást, mert az életben lehet, hogy csak egymásra számíthatnak majd!

Néhai testvéremtől rengeteg tanácsot kaptam az Ő személyes tapasztalatai alapján, melyeket igyekeztem megfogadni. Bátyámmal közösen jártunk horgászni, és közben megbeszéltük családjaik dolgait.

Sajnos egy felgyorsult világban élünk, ahol látszólagos valóságot teremtve nem figyelünk kellően gyermekeinkre, akikre rengeteg veszély leselkedik.

Mindenki hajt és rohan kevés időt szánva a gyerekére, de ha nem figyelünk rá kellően, könnyen elkallódhat.

A feleségemmel úgy neveljük gyermekeinket, hogy tisztességes, becsületes felnőtt váljon belőlük, beilleszkedve a társadalomba, de ugyanakkor merjenek kiállni a saját igazukért, és ne hagyják magukat elnyomni.

Kocza Tibor

A legeslegfontosabb, hogy szeretetben, azonban tudásomhoz mérten a lehető legjobban készítsem fel őket a majdani nagybetűs életre, melyben boldognak érzik magukat.

Bár még nagyon kicsik, Dorina nagylányom 4, Luca kislányom 2 éves, és Levente kisfiam csupán csak 2 hónapos, mégis fontosnak érzem, hogy már most megtanulják a tiszteletet, mind kortársaikkal, felnőttekkel, a környezetükkel és nem utolsósorban egymással szemben is. Nem tudhatjuk, hogy mit hoz a jövő, milyen világ lesz 10-20-30 év múlva, de úgy gondolom, ha alapvetően jószívűek, empatikusak, és örülnek az élet adta apró örömeinek is, bármilyen élethelyzetben tudnak érvényesülni.

Fontos, hogy már most, kisgyermekkorban tudják, ha szeretnének valamit, kellő hozzáállással és kitartással el tudják érni azt. Szülőként elengedhetetlennek tartom, hogy - mivel én ismerem a legjobban őket - megfigyeljem, miben tehetségesek, mi az, amiben öröme-

ket lelnek, ami könnyedén megy nekik. Ezekben a dolgokban igyekszem őket fejleszteni, hiszen a számukra kedvezőbb elfoglaltságban fognak nagy sikereket elérni, és ezekkel a tapasztalatokkal magabiztos, talpraesett felnőttekké válni.

Fontosnak érzem megtanítani számukra azt, hogy az élet egy nagy kaland, - mind gyermekként, mind felnőttként - tele nagy és apró örömeikkel, csak tudni kell felismerni őket! Azonban, ha mégis nehézségekbe ütköznek életük bármely része során, tudják, hogy rám, az apukájukra és egymásra is bármikor számíthatnak, hiszen ez a család lényege, hogy bármi történik, mi itt vagyunk egymásnak!

Szörösné Csík Szandra

Két gyerkőc anyukájaként mindig arra törekszem, hogy következetes tudjak maradni. Ez persze nem mindig egyszerű, hisz a gyereknevelésre nincs egy jól bevált recept, ami minden esetben ugyanolyan jól működik. Próbálok jó példával járni előttük, hisz minden szavamra, tettemre nagyon figyelnek. Sokszor hallom vissza magam egy-egy játék közben. De nem csak ők tanulnak tőlem, hanem én is tanulok tőlük. A feltétel nélküli szeretet, őszinteség, ami bennük van, példaértékű.

Kislányom, Zselyke 7 éves, idén kezdte az első osztályt. Ő egy nagyon érzékeny lelkű gyerkőc, aki nagyon szabálykövető, szorgalmas, szófogadó, jószívű. A kisfiam, Vencel 5 éves, nagycsoportba jár. Nagyon határozott egyéniség, már most mindenről van véleménye, segítőkész, jószívű.

Pici koruk óta rendszer mentén éljük az életünket. Az étkezések, az esti fürdés, altatás, mese stb... általában ugyanúgy és ugyanabban az időben történik. Esténként mese után Zselyke igényli a nap lezárásaként, hogy megbeszéljük, kivel mi történt aznap. Vencivel ez többnyire fürdés közben szokott zajlani. Hiszem, hogy a sok figyelem, gondoskodás a javukra válik, és majd nyitott, sikeres, boldog felnőttekké válnak.

Szűcsné Sebők Kata

Úgy nevelem a gyermekemet, hogy segítőkész, becsületes és tisztelettudó felnőtt váljon belőle. Szeretném, ha a gyermekem legalább olyan szép lenne, mint az anyám volt. Le-
gyen lehetősége új dolgokat megismerni, sokat tartózkodjon majd a természetben, óvja és védje azt, hisz a jövő az ő kezükben van. A férjem méhész munkájából adódóan sokat vagyunk a szabadban, ahová szeretnénk a lányunkat és a hamarosan érkező testvérét is magunkkal vinni, hogy ne csak a szobában legyen lehetőségük játszani a játékaikkal vagy éppen ülni a tv előtt vagy a telefont nyomogatni, mint sok mai gyerek. Természetesen nem tudjuk megtiltani, mert ebbe nőnek bele, de legyenek másra is nyitottak. Fontosnak tartom, hogy minél nagyobb tudást sajátítsanak majd el, de emellett maradjon szabad idejük a családra, barátaikra. A lányomon már most látszik, hogy nagyon vonzódik a gyerekekhez, könnyen barátkozik, ami valószínűleg a későbbiekben se lesz másképp, ezért számára fontos, hogy elegendő ideje legyen majd barátaira. Bízom benne, hogy férjemmel boldog, eseménydús és kiegyensúlyozott gyermekkort fogunk biztosítani a gyerekek számára, amire felnőttként boldogan gondolnak majd vissza.

Takács-Sós Boglárka

Könyvtári hírek

Juhász Ferenc
A kertekre leszállt a dér

A kertekre leszállt a dér,
kékülten pereg a levél,
rozsdásra váltak a rétek,
üres a madárfészek.

Lassú, nehéz esők jönnek,
és megcsapkodják a földet,
s ha a hús felhők elfogynak,
a sárban barmok tocsognak.

Nézd, ez az ősz. De jön a tél.
Hulló tollától a föld fehér.
Hártyás a víz, ez már a jég.
Kék füst száll, csöndes a vidék.

Kedves Olvasók!

Szeptembertől ismét élettelt telt meg a könyvtár, a Községi Házban található gyermekkönyvtárból zsvaj szűrődik ki délutánként, egymásnak adják a kilincset az iskola tanulói. Van, aki a számítógép világával ismerkedik, van, aki a könyveket, újságokat böngészi, és van, aki a társaival a társasjátékokkal játszik szívesen. Örömmel látom, hogy a kis elsősök közül is sokan beiratkoztak már, és lelkesen válogatnak a könyvek között, bár még valószínű, hogy esténként anya vagy apa olvassa fel nekik a sorokat.

Szeptemberben a KSZR által támogatott programon a negyedik osztályos iskolás gyermekek vehettek részt. Molnárné Moravszki Mária az "Indiánok táborában" című két alkalmas olvasást népszerűsítő programot tartott a gyermekeknek. Az első alkalommal az indiánok életéről hallgathattak meg előadást, majd mindenki elkészít-

hette egy kis segítséggel a saját fonott karkötőjét. A második foglalkozáson a gyerekek indián csapatokat alkottak, és játékos vetélkedőn dönthették el ki a jobb kis indián. A feladatokat nagyon ügyesen, ötletesen oldották meg, és azt hiszem, hogy mindannyiunk nevében mondhatom, hogy élvezték a programokat. Köszönöm a program lebonyolítását Molnárné Moravszki Máriának, és a segítséget Káposztás Istvánnénak és Donkóné Nemes Enikőnek.

Szintén szeptemberben 50 új könyvvel gazdagodott a könyvtár a Megyei Könyvtárellátási Szolgáltatási Rendszer jóvoltából, az inter-

neten a „Könyvtár Jászboldogháza” Facebook név alatt meg tudják nézni az érkezett könyveket.

Veliczky Józsefné jóvoltából már a könyvtárban is elérhető a „Nem múlhat el nyomtalanul” című, a BOLDOGBT által megjelentetett igényes kiadvány. Köszönjük az adományozást!

Várom kedves olvasóimat továbbra is!

Szemes- Csecselics Hajnalka

Boldogházi beszélgetések

Az általános iskolai nevelő-oktató munka a szülők támogató figyelme nélkül szinte elképzelhetetlen.

Szükség van arra, hogy a gyerekek érezzék a gondoskodást, a biztonságot nyújtó szülői háttérrel, amelynek része az iskolai élet támogatása, színesebbé tétele is. Úgy gondolom, minden szülő számára a legnagyobb öröm látni a gyerekek boldog mosolyát, és még szebbé tenni a mindennapjaikat.

Nagné Matók Anikó több mint tíz éven át vezette a Mátyás Király Általános Iskola Szülői Munkaközösségét, és összefogó, irányító munkájával a megvalósított programok sok szép élménnyel gazdagították a boldogházi iskola gyermekközösségét.

Éveken keresztül vezetted az iskolai szülői közösséget. Hogy emlékszel a kezdetekre, mennyire tekintetted ezt munkának?

Nóri lányom első osztályos volt, és az osztálya szülői munkaközösségének egyik vezetője voltam, néhány héttel később pedig felkérték az iskola szülői közösségének vezetésére.

Megtisztelő volt, hogy rám gondoltak, ugyanakkor számtalan kérdés merült fel bennem a feladat súlyával kapcsolatban.

A döntésemben gyermekkori emlékek is segítettek. Példa volt előttem anyukám, aki 16 éven át, a bátyám, Zoli és az én iskolás éveim alatt is aktívan dolgozott a szülői munkaközösség tagjaként, és megmaradt nekem, ahogy mindig ezernyi ötlettel, energiával telve látta el ezt a feladatot.

Gömöriné Edit – aki előbb az SZMK vezetője, majd A Boldogházi Gyerekekért Alapítvány elnöke volt – lelkes, tevékeny munkáját is sok éven át végigkísérhettem. Már akkor, gyerekként megbíztak apróbb, később már komolyabb feladatokkal, és én mindig lelkiismeretesen és örömmel végeztem ezeket a feladatokat.

Mind anyukám, mind pedig Edit agilis, odaadó munkája nagy hatással volt rám. Ezek persze gyermekkori emlékek, de a közösségért végzett munka értéke, szeretete ekkor alapozódott meg bennem.

2010 őszén vettem át az iskola szülői közösségének vezetését, és egészen a fiam ballagásáig, 2021 júniusáig láttam el ezt a feladatot. Nem éltem meg munkaként, olyan kihívásnak tekintettem, ami egy lehetőség arra, hogy tehetek valamit a gyerekeinkért.

Milyen feladatok vártak rád, hogyan építetted ki azt a rendszert, amire még több mint tíz évig támaszkodhattál?

Az SZMK feladata az iskolai munka segítése, gyermek-

Nagné Matók Anikó

Névjegye

Neve: Nagné Matók Anikó

Született: 1981. december 27.

Szülei: Matók Dezső
Matók Erzsébet

Férje: Nagy László vállalkozó

Gyermekei: Nóra és László

programok szervezése, a szülők támogató munkájának összefogása.

Kezdetben elsősorban az osztályunk szülőire támaszkodtam, majd fokozatosan építettem egy stabil csapatot, akik mindig a segítségemre voltak. A már korábban kialakult jó viszonyunk köszönhetően nem volt nehéz megtalálnom a hangot a szülőkkel. A pedagógusok is mindig segítségemre voltak, és nagyon sokat jelentettek az egyéb ismeretségeim is.

Az első közös munkánk az iskolai farsangi bál megszervezése volt, amelyre ma is nagyon szívesen emlékszem, és mivel nagyon jól sikerült, ez utat mutatott nekem a későbbiekben is.

A farsangi bálon kívül kiemelt feladat volt az iskolai gyermeknap megszervezése, és a pedagógusnap megünneplésére is figyelmet fordítottunk.

A gyerekek világára talán még nagyobb hatással vannak a változások. A programok szervezésében mennyire sikerült lépést tartani a gyerekek újabb és újabb vágyaival, igényeivel?

A programok szervezésében követtük a gyerekek igényeit, ugyanakkor a

korábban jól bevált dolgokat is igyekeztünk megtartani.

Mindig minden rendezvény esetében fontosnak tartottuk az esztétikus környezet kialakítását az éppen aktuális helyszínen. Ilyenkor lelkes csapat dolgozott azon, hogy a bál hangulatához igazodva szép legyen a tornaterem, vagy gyermeknapon az iskola udvara, később a strandterülete érdekes, hangulatos legyen.

A báli hangulat megteremtése is sok apró részletből állt össze. A szülőkkel mindig előre terveztünk, megosztottuk az ötleteinket, és építettünk a külső kapcsolatainkra is. A szendvicsek készítésének, a sütemények, üdítők, tombolatárgyak beszerzésének feladatait szétosztottuk, és mindig figyeltünk arra, mit honnan érdemes beszerezni. Örültünk annak, ha sokan öltöztek jel-

Farsangi bál

mezbe, később pedig egy-egy osztály jelmezes felvonulásában is gyönyörködhattunk.

A bálokon befolyt összeget mindig „visszaforgattuk”, és ebből finanszíroztuk a gyermeknapi meglepetéseket.

Gyermeknapon külön programokat szerveztünk az alsós és felsős tanulóknak, hiszen korukból adódóan más volt az érdeklődésük.

Minden alkalommal nagy sikere volt a hennafestésnek, ilyenkor hosszú sorban várták a gyerekek, hogy az elképzelésüknek megfelelő díszítést kapják. Az alsós gyerekek körében igen népszerű volt az ugrálóvár, amit ezekre az eseményekre rendszeressé tettünk. Évről évre szerveztünk tűzoltó és rendőrségi kutyás bemutatókat is.

Természetesen nem maradt el a gyermeknapi tízórai sem, amelyben nagy szerepe volt Ráczné Baráth Andinak, az iskolakönyha vezetőjének. A gyerekeket hot doggal, kenyérlángossal vendégeltük meg, mindig volt dobozos üdítő, de meglepetésként volt még jégkrém, fánk, vattacukor is.

Szerveztünk biciklis akadályversenyeket, strandfocit és sok más érdekes versenyt, amelyeket jutalmaztunk is. Ezek a programok minden esetben közös munka eredményei, a szülői feladatvállalás mellett az iskola vezetőinek és pedagógusainak segítségét is minden esetben megkaptuk.

Mindezekből emlékként megmaradt nekem az előkészületek vidám hangulata, a szülők segítőkészsége, de mindenekelőtt a gyerekek boldog mosolya.

Milyen más módon segítették még a szülők az iskolai életet?

A gyerekek érdekében a szülők minden területen készek voltak segíteni. Részt vettem megbeszéléseken, sokat tervezgettünk, egyeztettünk a pedagógusokkal, és a legfőbb szempontunk mindig az volt, mivel szerzünk örömet a gyerekeinknek.

A szülők részt vettek minden osztály saját programjainak szervezésében, gondolok itt a klubdelutánokra, Mikulás ünnepségekre, a karácsonyi előkészületekre, a kirándulásokra.

Persze a tervezések, az előkészületek, a lebonyolítás, így a kapcsolattartás is az évek során sokat változott.

A most 30 éves A Boldogházi Gyermekekért Alapítvánnyal közös volt a célok. Mondhatjuk, hogy a közös munkák során kialakult együttműködések példászerű volt?

Az alapítvány elnöke, Zrupkó Ferencné Gabika szívügyének tekintette az óvodás és iskolás gyerekek támogatását, a két intézményben folyó munka segítségét, így az ehhez kapcsolt cél mindig közös volt a szülői közösségekkel.

Az iskolai SZMK vezetője hivatalból tagja az alapítvány kuratóriumának, természetes, hogy a közös célok eléréséért mindig együtt dolgoztunk.

A legnagyobb közös feladatunk a kétévenként rendezett alapítványi bál megszervezése volt. Az alapítvány mindig valamilyen előre meghatározott célra fordította a bál bevételét, figyelembe véve azt, hogy mire van szüksége az óvodának és az iskolának.

Gabika gondolata, ami így kezdődött: „Azért táncolunk, hogy ...” - az évek során szállóigévé vált. Ez a kitűzött cél hatotta át teljes egészében a készülődésünket.

Az alapítványi bál

Az előzetes egyeztetések során hamar kialakult, hogy kinek mi a feladata, és ezt az évek során szinte tökéletesre fejlesztettük.

Tudtuk, hogy több száz embert látunk majd vendégül, és megvolt az az igényünk, hogy a korábban kialakított színvonal megmaradjon. Ez vonatkozott a helyszín hangulatos kialakítására, a gyerekek műsorára, a fellépő művészekre, a vendéglátásra, a tálalásra, a zenekar megválasztására, mindenre.

Mivel a tornaterem egy speciális helyszín, a díszítésre még nagyobb figyelmet kellett fordítanunk, ezért az óvoda és az iskola dolgozói is teljes erőbedobással azon dolgoztak, hogy a bálterem a legszebb legyen. Nagy gondot fordítottunk arra, hogy évről évre újdonságokat találjunk ki, a díszítőelemek megválasztása, a színek összehangolása is sarkalatos pontja volt az előkészületeknek.

A szülők feladata volt a tálalás előkészítése, majd megszervezése és kivitelezése is. Közben árusítottunk tombolát, kerestünk szponzorokat. És másnap természetesen a bál utáni, visszarendező feladatokat is elvégeztük. A szülők mindig odaadással dolgoztak, aktív szerepet vállaltak minden területen.

Nekem sokat jelentett, hogy összetartó baráti társaságunkra mindig számíthattam, minden munkában melletttem álltak, ez sok erőt adott nekem. A baráti társaságunkból a férfiak éveken keresztül vállalták a főzést, a barátnők pedig mindenben segítettek.

Hálás vagyok a családomnak is, akik mindig mellettem álltak, és támogattak abban, hogy a gyerekekért végezzem a munkámat.

Az alapítvány elnökével, Gabikával a kezdetektől nagy összhangban dolgoztunk, és a szervezések kapcsán nagyon sok időt töltöttem vele.

Büszke vagyok arra, hogy még iskolásként a tanítványa lehettem, később pedig szülőként, majd az SZMK vezetőjeként társa voltam a gyerekeinkért végzett munkában. Tudtam, hogy mindig mindenben számíthatok rá, és ez biztonságot jelentett nekem, jó volt vele együtt dolgozni.

Nagyon eredményesnek érzem az együttműködésünket, ennek révén az alapítvány sok értékkel segítette, gazdagította az óvodát és az iskolát, ezáltal a gyerekeinket.

Az iskola szülői közössége a napokban választott új vezetőt Szűcsné Sebők Kata személyében. A több mint tíz éves tapasztalatod alapján milyen tanácsokat adnál Katának?

Tanévnyitó ünnepségen

Mindenekelőtt gratulálok Katának a megválasztásához! Számíthat a segítségemre, az évek során szerzett tapasztalataimat örömmel megosztom vele, és mindenben támogatom őt.

Az SZMK vezetőjeként nagy gondot kell fordítania a szülők összefogására. Fontos megtalálni a közös hangot, ami biztosan nem lesz nehéz, hiszen minden szülőnek az az érdeke, hogy a gyermeke sok élményt gyűjtve jól érezze magát a közös iskolai programokon.

Szerintem az iskolai báloknak, a gyermeknapi rendezvényeknek nagyon fontos közösségépítő szerepe van, úgy gondolom, ezt a hagyományt folytatni kell.

Nyitott szemmel járva meg kell találni a gyerekek igényeinek megfelelő programokat, és mindig keresni kell az újdonságokat is.

Számomra nagy előny volt az is, hogy az iskola mindenkori vezetőivel, a pedagógusokkal jó kapcsolatban voltunk, és mindenben támogatták az elképzeléseinket.

Ennyi tapasztalattal, ötletekkel a tarsolyodban vállalsz-e feladatokat a gyerekeid iskolájának szülői közösségében?

Nóri a balatonboglári Nemzeti Kézilabda Akadémia sportolójaként a fonyódi gimnázium tanulója. Bár az iskolai programokon, a szülői értekezleteken mindig ott vagyok, a szervező munkában a távolság miatt nem tudok részt venni.

A fiam, Laci szeptemberben kezdte az első tanévét a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban. Itt az osztály szülői közösségének tagjaként minden szervezésben részt fogok venni, de a vezetői feladatokat előnyösebb a helyben élő jászberényieknek vállalniuk.

A gyerekeink érdekében természetesen megosztom a tapasztalataimat, és aktívan részt veszek minden munkában.

Konkoly Béláné

Boldogházán– itthon

- bemutatkozó beszélgetés Kisbaláznén Juhász Adriennel

Augusztus utolsó napján, az ünnepélyes tanévnyitón mutatta be Tóth Pál, a Mátyás Király Általános Iskola igazgatója a szülőknek és a gyerekeknek az új pedagógiai asszisztenst és napközis nevelőt, Kisbaláznén Juhász Adriennét.

Kérem, meséljen magáról!

Először is köszönöm a megtisztelő felkérést. Két éve költöztünk Jászboldogházára, de nem ismeretlenként. Hiszen anyai nagyszüleim (Gömöriék) itt éltek, és a férjem felmenői is a boldogházi tanyavilágból származnak, anyósom a Csíkosból, apósom Szentimréről. 1975-ben költöztek Portelekre. Mi is ott éltünk, amíg meg nem vásároltuk a Pesti Ferenc-féle házat a Szellő utcában. Annak ellenére, hogy Portelken laktunk, gyermekeinket, Dominikát és Bencét is, már első osztályos koruk óta a jászboldogházi iskolába írtattuk be. Nem volt kérdés, hogy a berényi iskola helyett Boldogházát választottuk. Óriási segítség volt, hogy Szűcs Lajos polgármester úr felajánlotta a buszjáratot. Így gyermekeink nyugodt, biztos körülmények közé kerültek. Az iskola nagyon sok lehetőséget biztosított és biztosít a szorgalmas, jó képességekkel rendelkezők számára.

Dominika, aki már a Lehel Vezér Gimnázium tizedikes matematika tagozatos tanulója, a helyi közösség aktív

Kisbaláznén Juhász Adrienn

tagja. Részt vett a néptánc, foci, rajz, természet, színjátszó, cserkész, polgárőr szakkörön is. Ebből kiemelném a szolnoki Kaán Károly természetversenyt, ahol megyei első helyezett lett. A „Rigó énekeljen!” természetversenyen - Szendrei Péter vezetésével - csapatversenyben országos 4. helyezést értek el / a csapat tagjai: Dombai Nikolett, Matók Erika, Durucz Kristóf és Dominika/. A lány focicsapatnak is tagja volt, és Telkiben 4. helyezést értek el országos szinten. Lengyelországi jutalom úton a lányom is részt vett / tanulmányi eredménye elismeréseként, az önkormányzat jóvoltából/. Erdélyben két alkalommal járhatott, az első

alkalom szintén jutalom út volt, a második a Határtalanul program keretében.

Bence az önkormányzat által támogatott úton, a lengyelországi testvérvárosban két alkalommal járt /jó tanulmányi eredményéért kapta az első utat, második alkalommal a jaworzei Aratóünnepen léptek fel a néptáncosokkal/. A helyi jászboldogházi sportegyesület tagja 3 éve, jelenleg az U14 játékos. Emellett az iskolai focicsapat tagja is. A foci iránti rajongók nagyszerű lehetőséget kaptak 2018-ban, ugyanis Tóth Pál igazgató úr szervezése alatt, játékos felvezető lehetett Bence is a Magyarország -Feröer-szigetek mérkőzésen. A természet szakkör keretében az OMÉK-ra is felmentek

Budapestre. Cserkészetre is jár, amelyet Dékányné Bozóki Zsuzsi vezet a helyi gyermekeknek. Korábban Polgárőr szakköre is járt.

Ezek az eredmények arra ösztönöztek bennünket, hogy Boldogházán keressük, és találjuk meg új otthonunkat. Szerencsénk volt, mert két évvel ezelőtt még elfogadható árak voltak a helyi ingatlan piacon. És az, hogy férjemmel együtt, itt helyben kaptunk munkalehetőséget, külön szerencse! A férjem is, és én is előtte Jászberényben dolgoztunk.

Munkájában mit tart elsődlegesnek?

Korábbi munkahelyemen 6 évet töltöttem gyógypedagógiai asszisztensként, előtte 2,5 évet sérült emberekkel foglalkoztam a szociális szférában. Korábbi tapasztalataimra építve megtanultam, hogy kellő empátia és alázat nélkül nem lehet gyermekekkel foglalkozni. Fontosnak tartom, hogy munkám során együttműködök

akik segítő kezet nyújtanak felém és támogatnak. Ez nagyon sokat jelent számomra. Köszönöm szépen, hogy immár helyi lakosként tagja lehetek ennek a csapatnak. Köszönöm szépen a családom támogatását, ami a legfontosabb.

Pályám elején én is napköziben kezdtem. Nem volt könnyű, mert akkor még 1-től 8. osztályig együtt voltak a gyerekek. Önnek mi segít a felkészülésben?

Én a 3. és 4. osztályosokat kaptam feladatul. Igyekeztem olyan módszereket alkalmazni, ami motiválja a tanulókat. Például páros olvasással gyakorlunk, apróbb jutalmakkal serkentem őket. Minden napra készülnöm kell, hogy tartalmas, hasznos feladatokat tudjak adni a tanulás utáni időszakra. Ne legyen üres, haszontalan idő, élvezzék a közös vagy az egyéni munkát.

Hogyan élte meg a család a környezetváltozást?

Nem volt sok időnk a gondolkodásra, két hónap leforgása alatt el kellett adni a Porteleken levő otthonunkat, és rendbe tenni az újat. A pandémia - ugyanúgy, mint másoknál - nagyon korlátozta az életünket. A régi barátok megmaradtak, az újak kialakulóban vannak. Férjem új munkahelyén, a Jenei család vállalkozásában

Gyerekek között a napköziben

tudjunk haladni az előre vezető úton. A gyermekekkel eltöltött időben szeretném, hogy a munkatevékenységem túl helyet adjak a személyes kapcsolatok fejlesztésének, játékos feladatok segítségével színesítsem a délutáni programokat. Próbálok olyan feladatokat, játékokat kitalálni a gyerekeknek, amelyek az életkori sajátosságaiknak megfelelnek. Céлом az, hogy az érdeklődésüket felkeltsem, és az együtt végzett játék örömet nyújtson számukra. A rossz idő beköszöntével kézműves foglalkozásokat szeretnék szervezni nekik, és az ott elkészített darabokkal, apróbb ajándékokkal majd meglephetik magukat vagy barátaikat. Jelenleg 18 gyermekkel foglalkozom. Nyilván minden munkahelyváltás kihívásokkal jár, próbálok alkalmazkodni az új munkatársakhoz, és folyamatosan figyelek, tanulok. Nehéz az embernek a komfortzónájából kilépni és valami újba befogni. De úgy érzem, vannak emberek,

Családi fotó

raktárosként, árubeszerezőként dolgozik. Megkönnyíti a munkáját, hogy családi légkörbe került. Számomra sem volt ismeretlen az iskola, hiszen rendszeresen tartottam a kapcsolatot gyermekeim osztálytársainak szüleivel. Az alapítványi bálakon is részt vettünk, és segítettem, és segítek, ahol tudok.

Kedves Adrienn! Kívánom, hogy tanítványaitól kapjon sok-sok munkasikert, feltöltődést, mert a legszebb hivatást választotta. Családi életükben a sok öröm, boldogság legyen a mindennapok része. Köszönöm a beszélgetést!

Zrupkó Ferencné

Szórád Bence
2021.09.01.
Ádám Nikolett
Szórád István Attila
Zrínyi Miklós utca 34.

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága. Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülöttnak és családjának!

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Megyesné Bajor Magdolna Jászboldogházán született, de nagyon fiatalon távol került a szülőfalutól, Hajóson él. Mint a Bajor családban sokan, ő is örökölte a kezűgyességet, és festményeit már több kiállításon láthattuk községünkben. Szépség és egyszerűség – talán ez a két szó jellemzi leginkább az alkotót és munkáit egyaránt.

Megyesné Bajor Magdolna

Családotokban igen sok a kreatív, alkotó ember. Nálad hogyan kezdődött?

- Boldogházán jártam általános iskolába, mindig szerettem rajzolni, és már akkor felfigyelt rám Menyhárt János tanár úr. Segített alakítani a tudásomat, a látásmódomat. Fiatal koromban az volt az álmom, hogy kertészettel, virágokkal foglalkozom, és szerepelt benne a rajzolás kapcsolatos tevékenység is. Kertészkedni nagyon szeretek ma is, de képzőművészettel sokáig nem foglalkoztam.

Hosszú szünet után mégis rád talált ez a lehetőség, és nagyon sok új élményt, örömet hozott az életedbe.

- 1999-ben Kalocsán volt egy rendezvény *Hajós* bemutatkozik címmel. Oda vittem el először a rajzaimat. Ezeket látva a helyi alkotótábor vezetője, Alföldi Albert 2000-

ben meghívott közéjük. Ez a nemzetközi tábor régóta működik, nagy élmény volt, hogy ott lehettem. Azóta rendszeresen részt veszek a táborokban. Nagyon tetszik, hogy szabadon választott témákkal foglalkozhatunk, és sokat lehet tanulni a képzett társaktól. Én a legtöbbet Matteo Massagrande olasz festőtől tanultam.

Képeidet a finom színek harmóniája jellemzi, derű és béke sugárzik belőlük. Hogyan készülnek?

- Romantikus lélek vagyok, és szeretem az egyszerűséget. Választok egy kedvenc témát, mindig olyat, amiben csak szépség van, mert azt az egyszerű ember is megérti. Nem szoktam vázlatot rajzolni, a képek spontán készülnek. Amit látok a természetben, csak átmásolom, szinte magától jön.

Többféle technikát kipróbáltam, végül a pasztellkréta tetszett a legjobban. Talán azért, mert a pasztellel gyorsan ki tudom fejezni a mondanivalómat, és könnyebb variálni a színeket. Legkedvesebb témáim a fák, a virágok és a tájkép. Példaképemnek tekintem a kecskeméti Szappanos István művésztanár urat, tőle lestem el a pasztellkréta technikát. Egy-egy kép készítése jó érzéssel tölt el, teljes kikapcsolódást jelent. Ha gondjaim vannak, ez a legjobb gyógymód.

Eddig is sok kiállításon mutathattad be a munkáidat. Melyik volt a legnagyobb élmény ezek közül?

- 2004-től rendezik meg a Kalocsa Art kiállítást, és az első évben önálló kiállítást rendeztek nekem Kalocsán, ami nagy megtiszteltetés volt. A Felső-Bácskai Képzőművészeti Tárlatokon több évben is kiállítottak a képeimből. A Bács-Kiskun

megyei Amatőr Artium kiállításaira is beválogatták festményeimet, Kecelen 2005-ben, Kiskunmajsa 2009-ben. Hajóson, Császártöltésen, Baján, Kiskőrösön, Bácsalmáson is szerepeltek a képeim. Igaz, hogy én magam nem, de a képeim eljutottak Bécsbe és Németországba is.

Számomra az egyik legszebb élményt jelentette, amikor itt Hajóson a felújított barokk kastélyban önálló kiállításon mutathattam be a munkáim 2018-ban. Sokan eljöttek, és úgy láttam, tetszettek a képeim. Nagyon jó érzés minden bemutatkozás, régen el sem tudtam képzelni, hogy mindez megtörténhet velem.

Boldogházán eddig öt alkalommal szerepeltek kiállításon a munkáid. Milyen érzés volt itthon bemutatni az alkotásaidat?

- A szülőfalura nagy szeretettel gondolok, hiszen onnan indultam egy nagycsaládból. Sosem gondoltam, hogy ilyen örömet átélhetek majd az alkotásokkal, hogy bekerülhetek a művészvilágba. Először 2006-ban a Jász Világtalálkozó alkalmával szerepeltek kiállításon a képeim. 2009-ben az aratóverseny idején önálló kiállításom volt, így előbb mutatkoztam be Boldogházán, mint Hajóson. 2017-ben szintén önálló kiállításom volt, és több alkalommal közös kiállításon mu-

tathattam be a festményeimet. Nagyon kedvesek a boldogházaiak, szeretettel fogadják a képeimet, sok szép visszajelzést kapok, ami jó érzéssel tölt el.

Tagja vagyok a BOLDOGBT Egyesületnek. Sokszor visszavágyom Boldogházára, szeretnék többször is hazalátogatni. Sajnos az utóbbi időben több alkalommal temetésekre kellett mennem.

Nagyon fiatalon kerültél Hajósra, ami különleges pincefalu a híres bortermő vidéken. Hogy érzed ott magad?

- Hajós a környéken a legszebb hely. Fás, bokros vidék, ezért sok témát ad nekem. Nagyon szeretem a fűzfákat megörökíteni, már minden fűzfát felkerestem. Régen fotózni is szerettem, de 21 éve a képzőművészet jelenti az igazi hobbit. Vannak itt jó barátaim, mindenki ismer, és úgy érzem, szeretnek. Van egy rajztanárnő, aki tanácsokat ad, akivel előzetesen „zsúriztetem” a munkáimat.

A családom is nagyra értékeli, amit eddig elértem. Egy lányom és egy fiam van és négy unokám. Közülük

az egyikük Egerben művészeti szakirányon tanul. Unokahúgaim, Szécsi Valika és Bajor Zita is értékeli a munkáim, ami sokat jelent, hiszen ők tanulták a művészetet, amit én műkedvelőként végzek. Valika már gyerekkorában próbált utánózni, és tőlem tanulta azokat a motívumokat, amit a hennázásnál alkalmaz.

Bár mondtad, hogy spontán módon alkotasz, mégis milyen terveid vannak a közeljövőben?

- Sajnos, a járvány időszaka alatt nem voltak kiállítások, alkotótáborok. Kétévente rendezik a Kalocsa Art kiállítást, talán ebben az évben megvalósul. Kalocsán a könyvtárban egy évig kiállítanak egy-egy képet, és közös kiállításra 1999 óta mindig meghívnak. Nekem az a nagy motiváció, hogy éppen mire kérnek fel. Ilyenkor izgulok, és megindul bennem, hogy alkotni kell. Magamtól akkor rajzolok, ha nagyon rossz kedvem van. Remélem, hogy az alkotótábor újra indul. És mindig szívesen megyek Boldogházára, remélem, lesz majd alkalom újabb kiállításokon szerepelni.

Kedves Magdi, büszkéek vagyunk az eddigi eredményeidre, és mindig szeretettel várunk Boldogházán. Egy Goethe idézettel kívánok további örömteli alkotó munkát: „Aki tehetséggel született, arra van utalva, hogy ezt használja is, megtalálva ezzel a legnagyobb boldogságot”

Papp Izabella

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.

Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Házasságkötés:

Koroknai Laura - Bozsó László
2021. 09. 25.

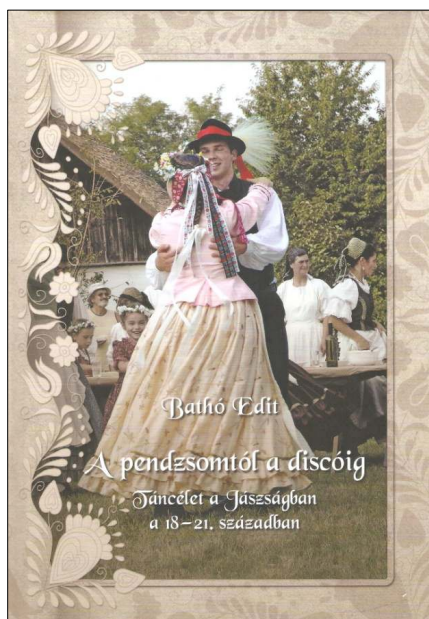
Búcsúzunk

Bózsó László	1947-2021
Németh Csaba	1974-2021
Kispál Vendelné Almási-Tukacs Terézia	1933-2021

Régen volt — hogy is volt?

Tánciskola Boldogházán

Szép kivitelű, gazdag tartalmú kötet jelent meg az elmúlt évben a Jászság táncéletéről *Bathó Edit: A pendzsomtól a discóig – Táncélet a Jászságban a 18-21. században* címmel. Mint a szerző írja: „A jász ember a nehéz, fáradtságos munka mellett mindig talált alkalmat a pihenésre, a szórakozásra. A jászok nagyon szerettek dalolni, táncolni és mulatni, s nem múlhatott el jeles nap vagy családi ünnep muzsika és tánc nélkül, de táncsal fejezték be a betakarítási munkákat (aratás, szüret, kukoricafosztó stb.) is.” (Sokak számára talán idegen a pendzsom szó, ami régen a spontán tanyai táncalkalmak összefoglaló neve volt.)

A boldogházaiak is megtalálták az alkalmat a táncra, a mulatásra, vigasságokra. A táncalkalmak fontos színhelye volt az 1900-as évek elején épült Üveges vendéglő, melyhez Üveges Sándor 1928-ban tánctermet építtetett. Ez lett a kis településen a nagyobb rendezvények színhelye. Itt rendezték a társas összejöveteleket, a búcsúi bált, a farsangi, szüreti, Katalin-napi és szilveszteri mulatságokat is. Ilyenkor rendszerint öttagú zenekart fogadtak Alattyánról, Jászsószentgyörgyről vagy Tápiógyörgyéről. A vendéglő adott helyet a színelőadásoknak és a tánciskolának is. A kötetben a Jászságban működő tánciskolákról is megemlékezik a

Bús Irén tánctanár és férje

szerző. A boldogházi tánciskoláról a vendéglő egykori tulajdonosa, *Bohács Jánosné Üveges Lenke (1928-2021)* szolgáltatja az adatokat, aki a vendéglő épületében született, és 1967-ig ott dolgozott.

Az Üveges vendéglő tánctermében a második világháború előtt minden évben rendeztek tánciskolát. Újév után kezdődött az oktatás, ami hat hétig tartott, és farsang körül ért véget. A tánciskolát kedden, csütörtökön és szombaton tartották, általában este 7 órától 10 óráig tartott, vasárnap pedig ösztánc volt, amelyen a helyi lakosok, vendégek is részt vehettek. Ők kisebb összegű belépődíjat fizettek, ami hozzájárult a zenekar és a teremhárom díj fizetéséhez. A zenét három cigányzenész szolgáltatja, akik Jánoshidáról jártak át, minden alkalommal gyalog jöttek, még télen is.

A táncmester idősebb *Jankovics Sándor* volt (Jászberényben a Rákóczi úton lakott a Tanítóképzővel szemben), később a fia, *Jankovics István* vette át az oktatást, akinek volt „segédje” is. Amikor megnősült, felesége *Müller Mária* ugyancsak segített férjének a táncitanításban, de ő elsősorban Jászberényben tanított. A tánciskolában

általában csárdást, foxot, tangót, keringőt, angolkeringőt tanítottak. A ritmust a „csattogó” szolgáltatta. Mivel késő este már nem indult vonat Jászberénybe, ezért a táncmester a vendégszobában aludt, és reggel utazott haza.

Jankovics utódja a háború után *Bús Irén* volt, aki a helyi színdarabok táncbetéteinek tanításában is részt vett, a nagy sikerű *János vitéz* színpadra állításában is közreműködött. A tánciskolába járók *Tanulói igazolványt* kaptak, ami tartalmazta a rend- és illemszabályokat is. Részlet a hosszú felsorolásból:

„- A csendet és az oktatást mindenféle közbeszólásokkal zavarni tilos.

- Sorba való beállás és tanulás minden tanulóra kötelező.

- A hölgytanulók az esti órákon csakis felnőtt kíséretében jöhetnek és távozhatsanak a táncintézetből.

- Kérem az urakat, hogy a hölgyekkel szemben mindig a legudvariasabban viselkedjenek.

- Nem való a táncteremben egymást lekicsinyíteni.

- Nem helyes midig egy táncosnővel táncolni, minden tánc után másik hölgyet kérjünk fel.

- Tanítva lesznek a magyar és modern táncok a legszolidabb formában, hogy a jó ízlésnek és a közérkölcnek megfeleljen.”

A tánciskolába 16-20 éves boldogházi fiatalok jártak, többségük a tanyavilágból érkezett. A lányok a fentiek és a késői időpont miatt is mindig szülői kísérettel jöttek. Amikor nagy sár volt, csizmájukat Üvegesék verandáján hagyták, és ott öltöztek át a táncba. A tánciskola zárónapja bállal végződött, amin szívesen vettek részt a falu lakói is.

A kötet bemutatja a Jászság településén működő táncgyűteseket, így a községünkben több mint 10 éven át nagy sikerrel működő Árvalányhaj Néptáncgyűttest is.

(Megvásárolható: a Jász Múzeumban és a jászberényi könyvesboltban.)

Összeállította: Papp Izabella

Velünk történt ...

Aranyoklevél

Szeptember 10-én megható ünnepség részesei lehettünk, a jászberényi Barátok templomában. Dr. Ternyák Csaba egri érsek szentmiséje után, dr. Varró Bernadett, az Eszterházy Károly Egyetem rektora, köszöntő szavai kíséretében átadta az 50 évvel ezelőtt, a Jászberényi Tanítóképző Intézetben végzetek számára az "Arany oklevelet". Mi hárman, boldogházi kötődésűek, örömmel vettük át a díszes dokumentumot, ahhoz hasonló, melyet Nagyné Bori Marika tart a kezében. A diploma kéréséhez mellékelnünk kellett a szakmai önéletrajzunkat, melyet tisztelettel osztunk meg Olvasóinkkal.

Nagyné Bori Mária vagyok, 1949. 05. 28-án születtem Jászberényben. Tanulmányaimat is itt végeztem, 1967-ben nyertem felvételt a Jászberényi Tanítóképző Intézetbe.

1970-ben Kengyelen kezdtem el tanítani. A községi általános iskolában egy évig tanítottam negyedik osztályt. Mivel megüresedett a hely az iskola 1-4 összevonású tagiskolájában, az igazgató felkérésére vállaltam a feladatot. 1983-ig tanítottam ebben a pozícióban.

1983 szeptemberétől Jászboldogházán folytattam a munkát. Alsó tagozatban osztályt -, felső tagozatban ének-zenét tanítottam. Mellette öt évig szaktanácsadóként is dolgoztam.

Két év napköziben töltött munka után, 2006-ban mentem nyugdíjba.

A 2011-es értelmezés szerint, szürke eminenciásként dolgoztam végig 36 évet, melynek minden napjára, életem végéig, nagy szeretettel emlékezem.

Simon Mária vagyok (sz.: 1949. 11.01.), az általános iskolát szülőfalumban, Jászboldogházán végeztem. Jászberényben érettségiztem, majd a tanítóképző főiskolát is itt végeztem el 1971-ben.

Első munkahelyem Törökszentmiklóson a Hunyadi úti Általános Iskolában volt, ahol első és második osztályt tanítottam.

1978-ban kerültem Szolnokra a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskolába, ahol két évig szintén első és második osztályosokat tanítottam.

1980-ban felépült Szolnok város legnagyobb gyermeklétszámmal induló iskolája, a Széchenyi körteméri Sporttagozatos Általános Iskola. Ez pedagógiai pályám szempontjából is meghatározó volt emberi és szakmai szempontból is. 27 évig dolgoztam ebben az iskolában. Az iskola nyitottsága, humánus beállítottsága közismert volt. Én úgy életem meg, hogy feszültségmentesen tudtam bemenni a gyerekek közé nap mint nap.

Alsó tagozaton dolgoztam, nagy felmenő rendszerben - elsőből a negyedik osztályig -, ami azért volt jó számomra, hogy végigkísérhettem a tanulók fejlődését. Folyamatosan láttam az eredményeket, de a hiányosságokat is, amit azonnal javíthattam. Versenyre készítettem fel a gyerekeket, kulturális rendezvényekre szerepeket, verseket tanultak, színvonalas iskolai gálákat, anyák napi ünnepségeket szerveztünk. Az volt a célom, hogy az osztály minden tanulója bevonjuk, és így átéljék a közösségi élményeket. Arra törekedtem munkám során, hogy a tanítás és nevelés szorosan összekapcsolódjon.

Figyelemmel kísértem a kiemelkedő képességű, tehetséges gyerekeket, velük tanórákon kívül is szívesen foglalkoztam. Évente megrendezték a megyei szintű Zrínyi Ilona matematika versenyt, melyen több alkalommal eredményesen részt vettek tanítványaim, egyik háromtagú csapatunk megyei második helyezést ért el.

Az iskola és a tanulók életében jelentős szerepet játszott az úttörőmozgalom, mely átfogta a diákok szabadidős tevékenységét. 9 éven át kisdobos vezetői feladatokat is elláttam. Szerveztem az iskolai ünnepségeket, játékos vetélkedőket és a jó hangulatú balatonszepezdi táborokat.

Jó érzés volt, hogy munkámat elismerték, 1988-ban a művelődési minisztertől "Kiváló Munkáért" kitüntetést kaptam.

Nyugdíjasként szülőfalumban, Jászboldogházán élek, de Szolnoktól sem szakadtam el. Színház- és hangversenybérletem van, szeretek utazni, felfedezni a hazai szép tájakat és a történelmi Magyarország értékeit. 9 éve tagja vagyok a helyi Csillagvirág Kórusnak, fellépéseinkkel színesítjük a helyi kulturális rendezvényeket, fellépünk a jársági településeken, és szerepeltünk már testvértelepüléseinken Erdélyben, Szlovákiában, Lengyelországban.

Pályámra visszatekintve, úgy érzem, hogy jól döntöttem, amikor ezt a szép hivatást választottam.

Zrupkó Ferencné

A diploma megszerzése után Jászboldogházára kerültem, ahol egy támogató tantestületben, őszinte gyermekek, segítő, tiszteletudó szülők között könnyű volt pályakezdőnek lennem. A kezdetektől fontosnak tartottam a folyamatos szakmai fejlődést, és először történelemből, majd orosznyelvből szereztem képesítést. Munkám elismeréseként — tanítványaim több alkalommal megyei és országos 1. helyezést értek el — felkértek szakfelügyelői, majd szaktanácsadói feladat elvégzésére. Nagy megtiszteltetésként fogadtam az Országos Köznevelési Tanács felkérését egy hattagú, orosznyelvi tankönyveket bíráló bizottságába.

1990-től nyugdíjazásomig voltam a jászboldogházi iskola és óvoda igazgatója.

Hálával tartozom volt kollegáimnak, a község vezetőinek, tanítványaimnak, nem utolsósorban szüleimnek és családomnak, hogy munkámat segítették, támogatták.

Nem szakadtam el napjainkban sem az iskolától. A helyi alapítvány kuratóriumának elnöke vagyok, melynek kiemelt célja, lehetőséget biztosítani a tanulók sokoldalú tehetségének kibontakoztatására.

Munkámat miniszteri kitüntetéssel, Jász-Nagykunszolnok Megyei Pedagógiai díjjal, Kátai Gábor TIT megyei díjjal értékelték. 2013-ban megkaptam a számomra legnagyobb elismerést: Jászboldogháza díszpolgára lettem.

Köszönöm volt tanítóképzős tanárainknak, hogy olyan útravalót adtak, mely mindvégig örömet adott munkámban.

Aranydiplomások

50+1 év után férjemmel együtt ismét debreceni diáknak érezhettük magunkat. Jó érzés volt vasárnap (október 10-én) belépni a Kossuth Lajos Tudományegyetem falai közé, ahol ősz hajú régi diáktársainkkal ünnepélyes kezek között kaptuk meg aranydiplománkat. Sajnos a vírushelyzet miatt tavaly erre nem kerülhetett sor, de mi kivártuk a személyes átvétel lehetőségét. Mivel 1970-ben férjemmel és pocaklakó kisfiunkkal voltunk jelen, így természetes volt számunkra, hogy Zoli fiunk és felesége kísért el minket. Már szombaton boldogan mutattuk meg nekik Debrecen belvárosát, majd vasárnap az egyetem és a Nagyerdő környékét. Életünk egyik legszebb időszaka köt minket a városhoz. Radnóti szavai jutottak eszembe: „és ott a park, a régi szerelmek lábnyoma ...”

Mindig nagy örömmel látogatunk Debrecenbe, a mostaninál már „csak” a kilenc év múlva esedékes gyémánt diploma átvétele jelenthet nagyobb élményt.

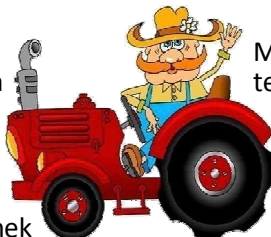

Veliczkyne Koncsik Ilona

MI ÚJSÁG A FÖLDEKEN – MI ÚJSÁG A KISKERTBEN?

Határszemle

Oktober mutat a naptár, elmúlt a tápiói és a csíkosi búcsú, és elmúlt Szent Mihály napja. Ezek az események, illetve jeles napok csalahatatlanul az ős beköszöntét jelentik. A határban gőzerővel folynak a munkák. A munkafolyamatok egyik része az idei év termésének a betakarítását jelenti, a másik része pedig már a jövő évi termelést készíti elő. Befejeződött a napraforgó betakarítása, ez a növény térségünkben a szántóterület jelentős hányadát foglalta el. A termés mennyiségével az aszály ellenére a gazdák elégedettek. Hektáronként kettő és négy tonna között takarítottak be az olajos növényből, aminek a felvásárlási ára is igencsak elfogadható. 17.000 Ft-tal indult a mázsánkénti ár, de a szezon végére már megközelítette 20.000 Ft-ot.

Megkezdődött a másik fontos és nagy területen termelt növénynek, a kukoricának a betakarítása is. Amikor ezen sorokat írom, még csak nagyon kevés kukoricát arattak le, így csak néhány adat áll rendelkezésre a termés mennyiségére vonatkozóan. Akik már betakarították a kukoricát, úgy nyilatkoztak, hogy bizony július-augusztusban ennél sokkal rosszabb termésre számítottak. Biztató, hogy a learatott kukorica víztartalma viszonylag alacsony, így a szárítás minimális költséget jelent. Az eső továbbra sem hátráltatja a munkákat, de a száraz talaj annál inkább próbára teszi a munkagépeket. Ahhoz, hogy megfelelő magágyat vagy legalább ahhoz hasonlót lehessen készíteni az őszi gabonának, a megszokottnál többször kell bejáratni a földeket a különböző gépekkel. Különösen igaz

ez a csíkos rész kötött talajú területein. Többen úgy döntöttek, hogy egyelőre felfüggesztik a magágy készí-tést, illetve a vetést, várnak a csapadéokra. Csak mellé-kesen jegyzem meg, hogy egy évvel ezelőtt is vártunk a magágy készíttéssel, de akkor azért, hogy szikkadjon a sáros talaj. Mindez azt bizonyítja, hogy mennyire szél-sőséges az időjárás, ami bizony rengeteg fejtörést és bizonytalanságot okoz a földet művelő embereknek. Az előzőekben említettem, hogy a felvásárlási árak szépen alakulnak, de azt is le kell írni, hogy a költségek is hasonló tempóban követik a terményárakat. A termeléshez szükséges anyagok, műtrágya, üzemanyag, alkatrész stb. árak is folyamatosan és meredeken emelkednek. Gyakran lehet látni a határ különböző részein, hogy nem helyi nagygépek művelik a földet. A környező településekről, főleg Portelekről, de Jánoshidáról, sőt Jászkisérrel is vannak itt traktorok, amelyekkel szolgáltatást végeznek a helyi gazdáknak.

A kiskertekben

is az ősszel aktuális teendők foglalkoztatják a kertész-kedőket. Az őszi gyümölcsök, a szőlő, alma, körte, a dió, aogyoró szüretelése zajlik. Sokan panaszkoznak, hogy a permetezés ellenére a diótermés nagy ré-

sze megfeketedik és használhatatlan. A diónak ezt a betegségét egy Mexikóból behurcolt rovar, a dióburok-fúrólégy okozza. Európában 1980-ban jelent meg, de Magyarországon csak 2011-ben fe-dezték fel. Valószínű, hogy nem megfe-lelő időben vagy nem a megfelelő szerrel történik a védekezés, ha en-nek ellenére is kárt okoz ez a szép nevű, de annál inkább kártékony bogár. Érdemes növényvédő szak-ember segítségét kérni, ha haté-konyan akarunk ellene fellépni. A burgonya és a vöröshagyma beta-karítása a vége felé tart. A mi településünkön szántó-földi méreteken a burgonya és a hagyma termesztése nagyon visszaszorult. Fűszerpaprikát is csak néhányan termelnek nagyobb területen. Lassan befejezi életét a kertekben a paradicsom és a paprika is, ami ezen a nyáron a rengeteg napfényben jól érezte magát, és sok termést hozott. A hónap vége felé elkezdhetjük a ker-tek őszi művelését, a szántást vagy az ásást.

Szűcs Gergely

Gasztroangyal jelenti

Tisztelt Olvasók!

Itt van az ős, itt van újra.

Szeretnék ismételtén Önökkel megosztani egy na-gyon jó receptet. A gyerekeknek az iskolakonyhán az egyik kedvenc ételük.

Kaszás pecsenye

Hozzávalók:

1 kg sertéscomb

2 fej hagyma

1 üveg lecsó

só, bors

delikát

olaj vagy sertészsír

A hagymát apróra felkockázzuk, majd zsiradákon üvegesre pirítjuk. Hozzáadjuk az ujjnyi vastagra csí-kozott húst, és lesütjük. Megszórjuk a fűszerekkel, majd hozzáadjuk a lecsót. Felöntjük annyi vízzel, hogy ellepje a húst. Addig főzzük fedő alatt, amíg félig megpuhul, majd fedő nélkül addig, amíg besű-rűsödik. A burgonyát megpucoljuk, és csíkokra vág-juk, megsütjük. Az elkészült húst a sült burgonyával összekeverjük. Tálalhatjuk bármilyen salátával.

Nekem van egy kedvenc őszi salátám, szeretném ezt önökkel megismertetni. Bizonyára nagyon sokan

Receptek Anditól...

ismerik, de minden receptúra egy kicsikét más.

Egy kis vegyes savanyúság

Hozzávalók:

2 kg káposzta

1,50 kg uborka

0,50 kg paprika

0,50 kg hagyma

1 db sárgarépa

6 dl ételecet (10%-os)

40 dkg cukor

7 dkg só

1 kk. nátrium-benzoát

1 kk. borkén, ízlés szerint

egész kömény és egész bors

Én ehhez a mennyiséghez a köményből és egész borsból is egy egy csomaggal szoktam rakni. Össze-vágjuk a hozzávalókat, összekeverjük a fűszerekkel, és 24 órát állni hagyjuk, néha átkeverjük. Másnap üvegekbe rakjuk, a lét arányosan szétosztjuk.

Remélem, kedvet csináltam az étel elkészítéséhez.

Hölgyek, urak, elő a fakanállal és köténnyel!

Ne felejtsek:

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Boldogházi

HÍREK

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Szerkesztők:

Papp Izabella

Zrunkó Ferencné

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:

Polgármesteri

Hivatal Jászboldogháza

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat

2021. december 6-ig kérjük

eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írárok változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: boldoghazihirek@gmail.com

Civil nap

Őszköszöntő

